Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II Nr. 7094 | 6 PAGINI — 30 BANI | MIERCURI 8 MARTIE 1972

Ședința Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.

În ziua de 7 martie 1972 a avut loc ședința Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român.

Au participat, ca invitați, miniștri și alți conducători ai unor organe centrale.

Comitetul Executiv a examinat proiectul Legii cu privire la activitatea de comerț interior și a hotărît ca acesta să fie supus dezbaterii publice și prezentat, spre legiferare Marii Adunări Naționale.

În continuare, Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a examinat și aprobat propunerile privind extinderea unor avantaje acordate cooperativelor agricole de producție, cultivatoare de sfeclă de zahăr și asupra producătorilor individuali, care vor livra pe bază de contract, sfeclă de zahăr ; propunerile privind realizarea unor lucrări de investiții care urmează să fie puse în funcțiune în actualul cincinal și a soluționat probleme ale activității curente.

ORGANIZAȚIA NOASTRĂ ÎN PRAG DE ANIVERSARE

● ÎN ACESTE zile, Casa de cultură a studenților din Capitală prezintă și ea un bogat program de manifestări în întregime dedicat evenimentului pentru care se pregătește întens tineretul patriei : semicentenarul Uniunii Tineretului Comunist. În săptămîna aceasta, ca și în cea următoare, cele trei compartimente distincte ale Casei de cultură — clubul actualităților, student-clubul și „sala mare" — propun invitaților lor un mare număr de acțiuni, de o varietate la fel de mare, al căror unic și profund sens educativ este înscris la loc de frunte chiar în afișul-program care le anunță și le ordonează într-un ansamblu unitar. O simplă spicuire a cîtorva titluri este suficientă pentru a ilustra diversitatea punctelor de atracție : de la dezbaterile în jurul mesei rotunde pe tema **„Problemele tineretului și religia în țările capitaliste"** (miercuri, 8 martie), la **„Parada artei studențești"** (sîmbătă, 11 martie); de la ședința de comunicări organizată de cercul **„Prietenii presei"** (joi, 9 martie) la seara cultural-educativă de duminică, 12 martie; de la **„dialogurile politice și filozofice"** cu titlul **„Contribuția P.C.R. la întărirea mișcării comuniste și muncitorești internaționale"** (miercuri, 15 martie) la spectacolul de poezie și muzică al teatrului Giulești de vineri, 10 martie.

În afară de acestea, programul ne mai trimite și la alte genuri de manifestări, între care întîlniri cu conducerile și colaboratorii unor edituri (Albatros și Minerva), prezentări de noi apariții **„O carte pe săptămînă"**, cursuri de cultură cinematografică și, bineînțeles, nelipsitele seri de muzică ușoară și dans de azi, de mîine, de poimîine și așa mai departe. În fiecare zi, într-un alt loc al casei de cultură are loc un alt gen de acțiune, fiecare atrăgătoare prin interesul și ineditul ei. În total, în această perioadă ne sînt anunțate nu mai puțin de 50 de titluri de manifestări, tot atîtea invitații pentru studenții Capitalei.

● LA UNIVERSAL-Club a avut loc un eveniment care a reținut atenția tinerilor din sectorul 3. Acțiunea organizată de comitetul U.T.C. al Uzinelor „23 August" a constat în amenajarea unei expoziții cu lucrări executate în atelierele școalei de către elevii școlilor generale, patronate de Uzina din sectorul 3. Cu acest prilej, a luat cuvîntul Eroul Muncii Socialiste **Hristache Antonache**, care a vorbit celor prezenți despre satisfacția muncii, modul în care tînăra generație trebuie să privească munca.

Apoi au fost înmînate 30 seturi de scule pentru atelierele școalei ale școlilor generale respective. În final, a fost vizitată expoziția elevilor, care a fost mult apreciată pentru calitatea și priceperea de care aceștia au dat dovadă în executarea diverselor lucrări.

● TOT cu acest prilej s-a deschis și expoziția cercului de sculptură a comitetului U.T.C. al Uzinei „23 August". Vizitatorii au admirat talentul și iscusința înimoșilor artiști amatori care, prin sculpturile realizate și-au propus să facă un prim test în vederea executării unor basoreliefuri pentru ornarea incintei uzinei.

Printre exponanți se numără tinerii **Gheorghe Mihalea, Nicu Ghiță, Petre Dragomir**, cărora li se adaugă experimentatul inginer **Gruiu Mihăilescu**, inițiatorul acestui cerc al tinerilor sculptori în lemn, fier și piatră.

Sub semnul înflăcărat al muncii

VALER CÂMPIAN,
prim secretar al Comitetului județean Bistrița-Năsăud al U.T.C.

— Constituite într-un ansamblu complex de activități politico-ideologice, culturale, sportive, etc., proprii întregii vieți de organizație, acțiunile întreprinse în perioada întîmpinării semicentenarului creării Uniunii Tineretului Comunist sînt caracterizate printr-o serie de preocupări și obiective majore. Cum le-ați circumscrie, pe scurt, în raport de „agenda de lucru" a organizațiilor din județul Bistrița-Năsăud ?

— Desfășurîndu-se sub semnul înflăcărat al muncii, al dragostei și atașamentului întregului tineret față de politica marxist-leninistă a Partidului Comunist Român, aniversarea semicentenarului organizației U.T.C. reprezintă un prilej de intensificare a eforturilor pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor de producție, dedicate înfloririi vieții materiale și spirituale a patriei. Răspunzînd cu maximă și entuziastă dăruire sarcinii de răspundere de a face din fiecare organizație U.T.C. un colectiv puternic de luptă, muncă și învățătură, uteciștii din județul nostru, alături de tineretul de pe tot cuprinsul patriei, acționează pentru a ridica neconte-

I. T.

(Continuare în pag. a IV-a)

ZIUA FEMEII

Un tovarăș, un prieten

SECRETARUL U.T.C.

UTECISTELE. Fetele harnice, înimoase, înțelepte ale organizației noastre. Fetele despre care nu o dată conducători de întreprinderi, maiștri, dascăli, activiști vorbesc cu prețuire și mîndrie, cu încredere și căldură. Utecistele, tovarășele noastre care, îndeplinindu-și îndatoririle de producție și învățătură, de organizație, știu să-și facă și datoria de prietene și gospodine, de soții, de tinere mame. Utecistele. Tovarășele noastre care, nu o dată, ne oferă, prin hărnicie și comportare, exemple demne de urmat. Lor, în această zi de sărbătoare, omagiul nostru tineresc, colegial, gîndul nostru luminos ca un buchet de flori din grădina primăverii. Lor, urarea noastră fierbinte : LA MULȚI ANI !

O FLOARE PENTRU COLEGA NOASTRĂ

Martie — început sigur de primăvară ; martie — viață învoltă a ghioceilor ; martie — clipă sortită gestului delicat prilejuit de mărțișorul oferit femeii iubite.

Martie — zi de opt — a internațională a femeii.

S-a intemeiat în ani o anume lege social-morală : femeia este egală bărbatului ; în gînduri, voință, speranțe și idealuri. Astfel, nu se va mira nimeni că astăzi, de ziua LOR, voi consemna în cîteva rînduri impresiile culese dintr-o recentă vizită la Fabrica de tricotaje „Adesgo" din Capitală, unitate care, prin profilul ei, se recomandă ca aparținînd femeilor muncitoare.

Stau de vorbă cu secretara comitetului U.T.C., economista Lidia Pașol. Îmi exprim dorința de a merge într-una dintre organizațiile fabricii, într-una dintre cele mai bune.

— Vedeți, îmi spune secretara, sînt peste 350 de uteciști, majoritatea fete, cuprinși în 14 organizații. Și, drept să vă spun, n-aș putea să afirm că una dintre acestea „merge" mai bine decît alta.

Dilema se lămurește destul de repede. Cum nu cunoșteam în amănunțime fabrica, am optat, la întîmplare, pentru organizația nr. 2 a secției „circulare", unde media de vîrstă — mi se spusese — se situează sub limita celor douăzeci de... primăveri.

Zis și făcut. Însoțit de amabila mea gazdă, am pătruns în vasta hală a mașinilor circulare. Ne-a întîmpinat un zgomot specific — dialogul fundamental om-mașină — o melodie aparte, o melodie a muncii, greu de reprodus în cuvinte.

Ne apropiem de una dintre mașini, la care lucrează tricotera Lucia Coroianu. Îi urmărim un timp degetele agile, mobilitatea privirii, atenția desăvîrșită. Cînd ne observă, se întoarce pentru cîteva clipe către noi.

— De cît timp sînteți

EMANUEL ISOPESCU

(Continuare în pag. a II-a)

Ucenica Dinu Petruța, deprinde meseria sub privirile atente ale Luciei Coroianu, secretara organizației U.T.C. Nr. 2

Foto : AL. PRUNDEANU

URARE VREDNICIEI

De vorbă cu LUCIA PETRENEAC, președinta Consiliului tinerelor fete — Brașov

La sediul Comitetului județean Brașov al U.T.C., convorbirea noastră cu președinta Consiliului tinerelor fete a început de la un text-surpriză care astăzi este citit de sute și sute de tinere din organizațiile U.T.C. brașovene. Cu cîteva zile în urmă, urările sărbătorești ale felicitării de 8 Martie erau confidențiale. Le-am notat totuși de-atunci, la îndemnul Luciei Petreneac, care îl transmia ca pe un mesaj de bucurie. Își are locul, desigur, și aici, ca toate urările pentru cei vrednici : *„Vă felicităm călduros și vă dorim noi succese în munca rodnică ce o desfășurați pentru înflorirea scumpei noastre patrii, pentru făurirea unui viitor fericit familiilor și copiilor"...*

— Ce-ați pregătit pentru 8 Martie ?

— „Ziua fetelor". În toate întreprinderile din județ au loc scurte adunări festive, urmate de programe artistice ale brigăzilor artistice, echipelor de dansuri populare, tarafurilor. Vor fi înmînate flori, felicitări, în prezența colegilor și tovarășilor de muncă. Cele mai bune tinere din Brașov, fruntașe în producție, în activitatea de organizație, primesc felicitările în cadrul unei întîlniri cu secretariatul comitetului județean U.T.C. Programul festiv include și spectacolul tinerilor artiști amatori de la Fabrica de stofe din localitate. Aș vrea să remarc, însă, că nu numai consiliul nostru și factorii colaboratori — comisiile de femei, comitetele sindicale — am făcut pregătiri pentru „Ziua fetelor". Vom

ști însă exact despre ce anume este vorba doar atunci, la 8 Martie...

— Din preocupările specifice activității consiliului, care sînt acțiunile direct inițiate și îndru-

ION TRONAC

(Continuare în pag. a II-a)

Fata din zorii zilei

Dacă s-ar respecta tradiția, țăranii, dar mai ales femeile și fetele, ar trebui ca pe vreme de iarnă, să stea în casă și să-și facă de lucru prin bătătură. Și totuși, în satul Piscu din județul Galați, de cum se luminează de ziuă, o fată de 20 de ani străbate ulițele pentru a ajunge la serc. În drum, bate pe la porți și strigă : **„Emilia** (sau Necului, Petrică, Ioana), **hai să mergem că e tîrziu și avem mult de lucru la răsaduri".** Și pleacă mai departe și strigă la altă poartă, între timp o ajunge și acela sau aceea pe care a strigat-o prima, și tot așa, încît atunci cînd se apropie de ferma legumicolă toată brigada e adunată. Cine e această fată de 20 de ani ? Nimeni alta decît **ELISABETA DIMACHE**, secretara organizației U.T.C. de la ferma legumicolă și șefa brigăzii de producție a tineretului.

Stăm de vorbă nu departe de sere, e o zi friguroasă, de început de martie. **Elisabeta Dimache** are mîinile murdare de pămînt dar nu și le ascunde ; nu încearcă nici o clipă să pară drept alta fiindcă e mîndră de ceea ce este.

— Acum repicăm varza. Pînă acum am întins gunoiul, am cărat pămînt în tocuri; am

ION CHIRIC

(Continuare în pag. a II-a)

Un vîrf pe care l-am cucerit : CALITATEA

ION BUCUR,
prim secretar al Comitetului județean Dîmbovița al U.T.C.

A mai rămas foarte puțină vreme pînă la data la care organizația noastră va împlini o jumătate de secol. Am căzut, de aceea, de la bun început de acord cu tovarășul Bucur să imprimăm discuției un caracter de apreciere retrospectivă.

— Așadar, tovarășe prim secretar, ce observații concluzive aveți de făcut cu privire la ceea ce a întreprins organizația județeană U.T.C. în răstimpul care a trecut ?

— Dați-mi voie să fac mai întîi o remarcă. Perioada care a precedat aniversarea organizației noastre, a fost, e drept, o perioadă distinctă dar ea a avut, ca să spun așa, un trecut în acțiunile organizației U.T.C., la fel cum va avea și un viitor. Cu alte cuvinte, tot ce-am întreprins noi n-a fost în nota ca-

racteristică a ceea ce denumim curent o campanie. Campanie care să se declanșeze la o anumită dată și să înceteze la o alta. Vă asigur că nu este o observație personală, ci o concluzie reieșită dintr-o privire exigentă a tot ce-am întreprins. Dacă mă uit bine peste punctele din planul după care noi am acționat observ chiar unele acțiuni a căror titulatură am mai întîlnit-o în timpul din urmă.

Exemple ? Pe linia cunoașterii de către tineri a sarcinilor economice ale unităților unde lucrează ca și a acelora pe care le are de înfăptuit județul în ansamblul său : consfătuiri, schimburi de experiență, demonstrații practice, întîlniri cu cadre de conducere și specialiști. Pe linia activităților politico-ideologice : ciclul de dezbateri intitulat „50 de ani de luptă și muncă sub conducerea

I. BODEA

(Continuare în pag. a IV-a)

BRIGADA „SCÎNTEII TINERETULUI"

Petre Dragu, Gh. Ghidrigan, O. Milea, O. Păun, T. Tronac și O. Plecan

TRANSMITE :

În județul Cluj EFORTURI TINEREȘTI, ÎN RITM CU PRIMĂVARA

„Ne vom aminti totdeauna de această primăvară a lui 1972, primăvara semicentenarului U.T.C. Febra ei înnoitoare ne-a cuprins pe toți". Aceste cuvinte, rostite de către unul dintre activiștii Comitetului județean U.T.C., pot constitui un motto pentru investigația întreprinsă de brigada noastră în municipiul și județul Cluj... Pretutindeni, ritmurile primăverii : la „Industria sîrmii", ca urmare a acțiunii tinerilor, o secție mercu sub plan devine fruntașă. La U.M.M.R. „16 Februarie" și Clujana uteciștii au constituit echipe de intervenție. Urmarea : nici un minut pierdut din pricina stagnărilor. La I.P.R.O.F.I.L. tinerii au lansat o chemare la întrecere adresată tuturor vîrstelor. Pe văile Arieșului, Hăjdății, Schileului, Borșei, tinerii lucrează la desecări. La Unguraşi, Căsei, Fraga, tinerii plantează 10 000 de puieți. În alte comune tinerii au luat în grijă 6 000 de ha de pășune... Sute de elevi și studenți se întrec în concursuri cultural-sportive. Mii de uteciști participă la simpozioane și colocvii aniversare, la întîlniri cu ilegaliștii , cu activiști de partid și U.T.C., la realizarea de expoziții, plachete, spectacole... Din noianul de realități cu care ne-am îmbogățit carnetele profesionale, vă propunem, ÎN PAGINA A V-a, o selecție de fapte menite să sugereze adevărul potrivit căruia, la Cluj ca în întreaga țară, în cinstea semicentenarului U.T.C., tînăra generație și-a racordat deplin gîndurile și faptele la ritmurile primăverii.

(P. D.)

Cumpărați un gong pentru cancelaria școlii !

Imaginile care ilustrează acest articol (Vezi continuare în pag. IV) au fost alese fără intenția de a alcătui un mozaic al dezordinii și harababurii. Totuși, chiar și fără o strădanie specială, acest mozaic al urmărilor lipsei unui spirit director, al unei neorînduieli care atrage după sine lipsa de civilizație răzbate mult prea vizibil din scenele prezentate (cîteva, numai, dintre cele pe care pelicula le-a înregistrat cu obiectivitatea-i firească). În ce instituție anume se petrec faptele înfățișate ochiului, nu este greu de aflat : o școală ! (cu o precizare : nu am fotografiat aceste triste stări de fapt într-o școală oarecare, pierdută undeva într-un colț de țară, ci într-un grup școlar dintre cele mai mari, Grupul școlar „23 August", adică alci, la doi pași de centrul Bucureștiului).

Chiar fără să cunoști regulamentul de funcționare al unei asemenea instituții educaționale, primul gînd care-ți trece prin minte luînd cunoștință cu o asemenea realitate este să te întrebi : în lăcașul acesta nu lucrează nici un cadru didactic ? Au dispărut pedagogii ? A rămas școala fără stăpîn ? Face cine vrea, ce vrea ?

Întrebări firești, socotim noi, în fața unei imagini atît de surprinzătoare pentru o școală. Numai că surpriza este însoțită de o altă surpriză : nu, pedagogii n-au dispărut, nici nu au plecat în vreun concediu cu toții, așa, deodată. E drept, cînd intri în cantină (dotată cu tot ce trebuie !) și te uiți pe mese, te cam apucă mila din cauza dezordinii, dar pedagogii nu lipsesc, ei sînt. Cu un amendament la acest verb, a fi, rostit la timpul prezent : sînt cam... neputincioși. De ce ? Din analiză în analiză, ajungem la o concluzie care se impune : angajarea lor s-a făcut cu o superficialitate îngrijorătoare, iar exigența față de modul în care își îndeplinesc atribuțiile a fost pe măsura probelor la care au fost supuși. Iată un caz care a re-

ANDREI BĂRSAN
VIOREL RABA

(Continuare în pag. a IV-a)

OMAGIU

de VASILE VETIȘANU

O zi din prag de primăvară, cu aparențe obișnuite. Dar e Ziua femeii ; un semn de o aducere aminte că, de fapt, ziua mamei, a tovarășei de viață, a iubitei, a prietenei dragi, are permanența gîndurilor și sentimentelor esențiale.

Ziua femeii este un simbol pentru că e însăși ziua vieții noastre, aceea prin care s-a plăsmuit miracolul unei iviri în lume și în țesătura căreia s-a urzit firul iubirii de oameni, surîsul nestingherit al bunătății ori fiorul tăcut al înțelepciunii.

Petrecem perpetuu în preajma măgurii de lumină — mama noastră — și-i auzim chemările vii din adîncuri de ani. O vedem surîzînd, împăcată de dragoste pentru tot ce facem, colindînd cu noi pămînturi pline de Feți-frumoși și Cosînzene, îmbătrînind lîngă somnul în care noi creșteam, aproape întotdeauna cu lacrimi în streașina ochilor, de cîte ori ne vede, ne aude și ne cheamă.

Cum să-i poți vorbi mamei numai azi de ziua ei ? Ce să-i spui ? Căci ziua ei se învăluie în veacurile de istorie ale unei omeniri.

Cea de lîngă noi, tovarășa de viață, ne îmbie la rosturile de fiecare zi. Ea caută să afle de unde vin umbrele de pe fruntea aplecată, ori e străluminată de tot ceea ce izbutim, alături de ea. De aceea, știe să îmbrace locul cu gingășia ei, să dezvăluie minunata alcătuire și ordine a existenței diurne, după marele adevăr al celui mai mare poet al nostru : „Atît de fragedă te asameni / Ca floarea albă de cireș, / Și ca un înger dintre oameni / În calea vieții mele ieși".

Cum altfel am înțelege înseși rosturile lumii care se împlinește pretutindeni prin femeia mamă și tovarășa de viață ?

Și totuși, evitînd metaforele, nu uităm că aceeași femeie străbate diminețile către locul de muncă, că urmărește atentă formulele complicate ale distanțelor astrale ca și mersul rotitor al turbinelor, ori înălțările mirate către o lume a copilului legănat.

Societatea socialistă este aceea care a realizat un deziderat de veacuri : egalitatea femeii pe plan social. Puterea ei de muncă, abnegația și dorința de a participa la viața societății se împlinesc în zilele noastre într-un acord deplin cu tot ce gîndim și înfăptuim.

Viața obișnuită, în orice domeniu s-ar desfășura, de la

(Continuare în pag. a IV-a)

PE AGENDA ZILEI

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, ION GHEORGHE MAURER, a primit din partea lui R. M. KAWAWA, al doilea vicepreședinte și prim-ministru al Republicii Unite Tanzania, următoarea telegramă :

Vă mulțumesc foarte mult pentru felicitările călduroase pe care mi le-ați transmis cu prilejul numirii mele în funcția de prim-ministru. Apreciez profund sentimentele bune și prietenești exprimate în telegrama dumneavoastră. Împărtășesc speranțele dumneavoastră că relațiile noastre prietenești se vor întări, în continuare, spre avantajul reciproc al ambelor noastre popoare.

Marți, a părăsit Capitala, plecînd spre patrie, delegația de specialiști din domeniul construcțiilor și materialelor de construcții, din Republica Populară Chineză, care, la invitația Ministerului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții a făcut o vizită de documentare în țara noastră.

În cursul zilei de marți, conducătorul delegației guvernamentale a Republicii Arabe Libiene, Abdel Salam Jalloud, membru al Consiliului Comandamentului Revoluției din Libia, ministrul economiei, industriei și finanțelor, a avut o întrevedere cu Bujor Almășan, ministrul minelor, petrolului și geologiei. În aceeași zi, membrii delegației libiene au avut convorbiri și cu reprezentanții altor ministere economice din țara noastră.

La 7 martie 1972, la Ministerul Afacerilor Externe a avut loc schimbul instrumentelor de ratificare a Acordului dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Italiene privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, semnat la Roma, la 23 ianuarie 1968.

U. T. C. SEMICENTENAR

COLOCVIUL STUDENȚESC : „EDUCAȚIA COMUNISTĂ — CERINȚĂ FUNDAMENTALĂ A DEFINIRII PERSONALITĂȚII VIITORULUI MEDIC ȘI FARMACIST"

● **LA 7 MARTIE** a.c., în cea de a doua zi a colocviului, lucrările au continuat cu prezentarea ultimelor referate incluse în programul manifestării. În cele două zile, au fost audiate 19 lucrări ale căror autori sînt studenți medicinești din București, Iași, Cluj, Tg. Mureș, Timișoara, Craiova. După intervențiile unor participanți — studenți și cadre didactice — asupra comunicărilor susținute, a avut loc o întîlnire cu activiști de partid și de stat, cu unele personalități medicale de prestigiu. Cu acest prilej s-a adresat studenților — **prof. dr. docent Marin Voiculescu, Gheorghe Petrovici**, vechi membru de partid, activist în cadrul Uniunii Societăților de Științe Medicale, **prof. dr. docent Eugen Costa, Tihan Nicolae**, secretar al Comitetului U.T.C. de la Uzinele Grivița Roșie, **prof. dr. docent Valeriah Popescu**. Apoi, a luat cuvîntul **prof. dr. Dan Enăchescu**, ministrul sănătății, care răspunzînd unor întrebări adresate de studenții participanți, a prezentat date privitoare la dezvoltarea bazei tehnico-materiale a asistenței medicale în acest cincinal, aspecte prioritare prezente și de perspectivă ale asistenței medicale la noi.

În încheiere, într-o atmosferă entuziastă, participanții la colocviu au adresat o telegramă **Comitetului Central al partidului, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU**, în finalul căreia se spune :

„Ne angajăm solemn în fața partidului, a dv. personal, mult iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, să muncim cu pasiune și entuziasm revoluționar pentru înfăptuirea neabătută a politicii P.C.R. de făurire a civilizației comuniste în patria noastră".

G.R.

La Piatra Neamț SIMPOZION-DIALOG

● UN SIMPOZION-dialog între generații, la care au participat peste 500 de cadre din activul U.T.C., muncitori, țărani, elevi, alături de activiști cu vechi state în mișcarea de tineret din țară, a avut loc la Piatra Neamț, în cadrul acțiunilor dedicate semicentenarului.

Cu acest prilej tovarășul **Ștefan Boboș**, prim secretar al comitetului județean de partid, a inaugurat expoziția organizată în aceeași zi, care cuprinde documente inedite din trecutul de luptă al U.T.C., și a rostit un emoționant cuvînt evocator al drumului parcurs de organizația de tineret, sub conducerea partidului, de la înființare și pînă în prezent, prezentînd totodată condițiile de muncă și viață asigurate astăzi tinerilor de pe aceste meleaguri, îndemnîndu-i de a fi în primele rînduri ale muncii, pentru construirea societății socialiste multilateral dezvoltate.

La rîndul lor, participanții au evocat momentele cele mai semnificative ale istoriei U.T.C., ale activității desfășurate pe teritoriul județului Neamț în anii ilegalității, precum și rolul tineretului în viața socială contemporană.

INIȚIATIVE

DEBUTUL UNEI SOCIETĂȚI ȘTIINȚIFICE ȘI LITERAR ARTISTICE

Liceul bucureștean **„Dr. Petru Groza"** a consemnat în agenda inițiativelor un eveniment deosebit : debutul Societății științifice literar-artistice a liceului, manifestare pe care elevii au consacrat-o omagial, semicentenarului U.T.C. S-a accentuat acest caracter omagial prin expunerea făcută de primul secretar al sectorului I al U.T.C., **Coriolan Răduică**, privind influența tradițiilor revoluționare și idealurile de luptă ale P.C.R. în formarea moral-politică a tineretului.

Semnalăm faptul acesta, întrucît inaugurarea a exprimat **ce vrea să devină societatea elevilor în viața liceului.** Ea apare pe un teren pregătit — după cum explica, la festivitate, directorul liceului, tovarășul **Teodor Burcescu.** Se întrunesc în cadrul ei 12 cercuri repartizate pe secții : **științifică** — matematică, informatică, fizică chimie, biologie, geografie, **secția de științe sociale.** — economice, filozofice, istorice, **secția literară** — limba română și un cenaclu literar, **secția limbi moderne.**

Prima sesiune de comunicări a acestor secții, desfășurată ca introducere în activitatea societății, a fost de bun augur. Au semnalat lucrul acesta și invitații, acad. **Vintilă Mihăilescu**, președinte de onoare al societății, doctor în științe matematice **Claudiu Ionescu Bujor**, profesorul și scriitorul **Dumitru Almaș, M. Varia**, consilier la Institutul de prelucrare automată a datelor, dar și elevii și profesorii liceului.

Dincolo de a fi o manifestare festivă, ea s-a constituit într-o acțiune de dezbatere. Amintim, de pildă, secția de științe sociale, patronată de conferențiarii **Dumitru Almaș** și **Alexandru Cazangiu**, care a dezbătut referatele „File din istoria U.T.C.", „Relațiile valutare intercapitaliste", „Condiția umană și limitele cunoașterii umane". Dar desfășurarea dezbaterilor din toate celelalte secții a fost la fel de interesantă. Motiv pentru care statutul societății, prezentat elevilor de către **Horia Birnaure**, secretarul comitetului U.T.C. al liceului a fost aprobat în unanimitate. Se oferise un prim argument că Societatea științifică și literar-artistică din liceu și-a luat în serios titulatura

VASILE CIRJE

• SPORT • SPORT • SPORT •

U.T.A.-Tottenham 0-2 (0-2) în sferturile Cupei U. E. F. A.

U. T. A. n-a mai reeditat o mare performanță europeană

ARAD (prin telefon). — Așa cum prevedeam, U.T.A. a fost învinsă, ea n-a mai reușit să reediteze încă o mare performanță europeană ca cea cu Feynoord. Meciul a fost spectaculos, a plăcut prin dinamismul și dîrzenia cu care și-au disputat întîietatea la balon jucătorii ambelor formații. Pe noi, cei sosiți aici cu acest prilej, ne-a impresionat și atmosfera electrizantă din tribune, ingeniozitatea cu care înfocații suporteri își făcuseră rost de un loc pe terasele și acoperișurile caselor, pe schelele șantierelor apropiate, imaginea cea mai pitorească oferindu-ne-o bineînțeles, ciorchinii de oameni din pomi.

Cititorii noștri, iubitori ai fotbalului, desigur n-au scăpat ocazia să vadă acest meci la televizor. Așa că în comentariul de față ne vom limita doar la cîteva considerații generale. După aspectul jocului, U.T.A. a dominat mai mult și după ocaziile avute, rezultatul pare inechitabil. Arădanii, am numărat, au tras la poartă de 9 ori în prima repriză, adversarii lor numai de 4 ori. În vreme ce 2 șuturi-gol nimeresc bara (Broșovschi min. 10 și Birău min. 58), consecință a dominării noastre insistente, jucătorii englezi înscriu 2 goluri nu din ocazii, ci în urma unor greșeli flagrante ale apărării noastre. Primul gol vine în min. 11, după bara lui Broșovschi, înscris de Morgan. Al doilea gol cade în min. 42. Același Morgan execută un corner, England, venit în față, împinge încet mingea în poartă printr-o pădure de picioare. În această situație jucătorii adverși s-au aflat — eroare cu consecințe grave — complet nemarcați.

Englezii au cîștigat pentru că, după ce au marcat destul de întîmplător, au știut să se apere. Solizi, înalți cu o tehnică desăvîrșită, Evans, Knoweles, England și Beal, au creat un zid care s-a dovedit de neînvins. De ce a pierdut U.T.A. ? La nesansa celor două bare, se adaugă unele greșeli tehnice — lipsa protejării balonului, mingi fără adresă, șuturi imprecise etc. — și greșeli de orientare tactică în teren : abuz de pase laterale și pe sus, precum și faptul că jucătorii n-au venit la intercepții, strangulînd astfel ocazii spre poarta adversarilor. Pe urmă ne-a surprins că Domide, singurul jucător cu șanse în loviturile cu capul, în loc să se infiltreze în fața porții lui Jenning, a executat loviturile din poziții fixe. După cum nu înțelegem de ce unii jucători au jucat cu un oarecare trac. Apoi nu trebuie uitat aportul palid al extremelor Both și Sima care chiar și atunci cînd se aflau cu un singur adversar în față nu s-au descurcat la înălțime.

Avînd în vedere faptul că e primul meci oficial, că echipa nu a beneficiat de condiții și de un program de pregătire dintre cele mai bune (turneul peste hotare obositor și prea aproape, întîlniri cu adversari slabi etc. — federația are și ea o vină în această direcție) — considerăm că U.T.A. în raport cu stadiul de pregătire la care a ajuns, s-a comportat la maximumul posibilităților sale actuale. Practic, pentru retur, cunoscînd clasa adversarilor, ea nu mai poate nutri speranțe. Și cum minunile în fotbal sînt totuși rare... Dar performanța sa — urcarea pînă în turul patru, pînă în sferturile de finală ale unei competiții europene ce adună la startul ei formații de elită, dintre cele mai puternice de pe continent — trebuie apreciată ca atare.

V. CĂBULEA

● IERI după-amiază, la sediul Federației române de fotbal a avut loc tragerea la sorți a meciurilor din cadrul optimilor de finală ale „Cupei României".

Sorții au decis să se dispute următoarele partide: Jiul Petroșeni—Sport Club Bacău (la Brașov) ; Metalul București — F. C. Argeș (la Tîrgoviște) ; Unirea Drăgășani — Rapid București (la Pitești); Politehnica Timișoara — Crișul Oradea (la Arad); Olimpia Satu Mare — A.S.A. Tg. Mureș (la Oradea); Tractorul Brașov — Dinamo București; Dunărea Calafat — C.F.R. Cluj; F. C. Galați — învingătoarea meciului dintre Universitatea Cluj și Minerul Baia Mare. Pentru ultimele trei meciuri nu au fost stabilite încă locurile de desfășurare.

Toate jocurile se vor disputa în ziua de 15 martie.

Pe stadionul „23 August" din Capitală se va disputa astăzi primul meci dintre echipa vest-germană Bayern München și formația Steaua București, contînd pentru sferturile de finală ale „Cupei Cupelor" la fotbal.

Echipa Bayern München a sosit ieri la prînz în Capitală cu lotul complet din care nu lipsesc cunoscuții internaționali Beckenbauer și Muller.

Partida va începe la ora 15,30 și va fi arbitrată de L. Boogaerts (Olanda).

AUTO

COMPETIȚIILE ANULUI '72

Anul acesta, Automobil Clubul Român, organizează un campionat național de viteză în coastă, un campionat național de îndeminare, cinci circuite de viteza, două raliuri internaționale, precum și cursa internațională de coastă Feleac. De asemenea, A.C.R. va organiza prin filialele sale județene concursuri de îndeminare și raliuri locale.

— Campionatul național de coastă va cuprinde patru etape și anume : Mateiașul, între 20—21 mai ; Poiana Brașov, dotată cu Cupa Politehnica, între 22—23 aprilie ; Cota 1400 (Sinaia) între 6—7 mai a.c. ; Feleac-Cluj, între 7—8 octombrie.

● Campionatul național de îndeminare, organizat pentru prima oară în țara noastră, va cuprinde sportivi amatori din toate județele țării, cu o finală în București.

Cele două raliuri internaționale sînt :

Raliul Dunării, competiție aflată la cea de-a IX-a ediție, contînd ca etapă de calificare în Campionatul European de raliuri pentru conducători, se va desfășura în intervalul 10—13 august.

Raliul Balcanic, la a VIII-a ediție a sa, va avea loc anul acesta în țara noastră, pe un traseu de dificultate sporită față de raliurile organizate pînă în prezent la noi. La startul acestei competiții și-au anunțat participarea, încă de la Conferința de la Atena a reprezentanților Automobil clubului balcanice, loturile naționale din Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, Turcia și, bineînțeles România. El se va desfășura între 14—15 octombrie.

Cursa internațională de coastă — Feleac 1972, va avea loc între 7—8 octombrie. Ea este înscrisă în calendarul competițional al Federației Internaționale de Automobilism.

În același timp la inițiativa unor întreprinderi și organizații, Automobil Club Român va sprijini desfășurarea unor competiții cu caracter de divertisment ca Raliul actorilor, Raliul eleganței, Raliul ziariștilor, al medicilor.

URARE

(Urmare din pag. I)

mate în perioada întîmpinării semicentenarului U.T.C. ?

— Întreaga viață de organizație s-a desfășurat sub semnul acestui important eveniment, astfel încît și organizațiile U.T.C. care sînt formate, prin specificul locului de muncă, în marea lor majoritate, din tinere și-au organizat activitatea transpunînd în practică planul de măsuri al comitetului nostru județean, precum și propriile hotărîri și angajamente. Consiliul a intervenit în măsura în care anumite întîlniri, dezbateri cu diferiți invitați, impuneau o abordare specifică pentru categoria de uteciști cărora se adresau. Dintre acțiunile proprii ale consiliului aș remarca inițierea unui ciclu de evocări „Eroine uteciste", desfășurat în toate fabricile, iar acum și în comune. Concomitent, au avut loc întîlniri ale tinerelor cu fruntașele în producție la toate întreprinderile unde forța de muncă este cu preponderență feminină — în Brașov, la „Republica", „Nivea", „Dezrobirea", Fabrica de tricotaje și Fabrica de stofe, la „Postavul" — Prejmer, Țesătoria Codlea, „Covorul"-Rupea și altele. Aș aminti, de asemenea, despre înființarea primelor brigăzi și echipe „Buna servire" ale tinerelor din unitățile comerciale din Brașov, Predeal, Codlea, Făgăraș, Zărnești, Rișnov și celelalte orașe ale județului.

— În activitatea consiliilor un scop permanent este acela al realizării de studii privind problemele de muncă și viață specifice categoriei de tineri pe care o reprezintă. Ce urmărește în prezent consiliul pe care îl conduceți ?

— Ne preocupă stările de fapt și măsurile privind condiția socială a tinerelor care locuiesc în cămine. Urmărim și problemele integrării în producție a absolventelor de școli generale, profesionale, post-liceale sau facultate. De asemenea, studiem formele și metodele specifice folosite de organele și organizațiile U.T.C. în antrenarea la activitatea de organizație a tinerelor care trăiesc în mediul rural.

— Cu lumi în urmă erau remarcate din activitatea consiliului o seamă de acțiuni inițiate pentru a înlesni cunoașterea legislației, precum și altele vizînd dezvoltarea simțului estetic la tinerele fete. Ce noutăți mai aveți ?

— Pentru cunoașterea legislației a fost inițiată recent tipărirea unei culegeri selective de texte juridice privind condiția socială a femeii, ocrotirea familiei, cu extrase din Codul muncii, Codul civil și alte reglementări legale. În colaborare cu consiliul femeilor organizăm săptămînal, marți, „Sfatul familiei", pentru tinerele perechi care urmează să se prezinte în fața ofițerului stării civile în săptămîna următoare. Participă, ca invitați, juriști, delegați ai consiliului popular, pedagogi, medici și gospodine.

La principalele întreprinderi și în cîteva comune, printre care Hărman și Prejmer, au debutat cicluri de educație estetică organizate ca mese rotunde pe teme „Utilul și plăcutul în muncă", „Între noi femeile", „Înfățișarea femeii", la care participă specialiste în croitorie, coafură și cosmetică.

— Alte acțiuni înscrise în agenda de lucru „1972" ?...

— Dezbateri cu tema „Contradicțiile adolescenței", în organizațiile din școli ; expoziția „Ce e mai frumoase cusături și broderii" pentru tinerele de la sate ; crearea de „cercuri de lectură", la Prejmer, Hărman, Ucea, Moeciu și Feldioara, care să antreneze la activități cultural-educative, discuții despre cărțile citite și alte acțiuni de organizație, în primul rînd pe tinerele căsătorite. În curînd, vom lansa și o nouă ediție a concursului anual cu chestionare scrise „Să ne cunoaștem județul", care s-a bucurat de mult succes în anii anteriori.

FATA DIN ZORII ZILEI

(Urmare din pag. I)

semănat. Recolta de la vară depinde de calitatea răsadurilor pe care le pregătim acum și de aceea nu trebuie să ne permitem nici o clipă de răgaz.

— Îți place munca dumitale ?

— Eu lucrez de șase ani în sectorul de legumicultură, adică de pe cînd aveam 14 ani. Unii au venit și au plecat repede spunînd că e o muncă prea migăloasă, prea plictisitoare pentru ei. Mie tocmai de asta-mi place, fiindcă îți cere răbdare. Dar pentru a îndrăgi orice altceva nu-ți trebuie răbdare ?

— Da, Elisabeta, ai dreptate. Dar pentru ce ați format această brigadă a tineretului ?

— Vrem să atragem aici, la legumicultură, mai mulți tineri și să-i permanentizăm. Putem face lucruri și mai frumoase, să obținem producții mai mari, să participăm mai intens la muncă. Anul acesta vom lucra în acord global. Aș vrea să muncim în așa fel încît la sfîrșitul anului să ne minunăm și noi de ce am fost în stare să facem.

Secretară U.T.C. și șefă a brigăzii tineretului. I se cuvin, pe drept, amîndouă funcțiile. Anul trecut a realizat cele mai multe zile-muncă dintre cooperatorii de la ferma legumicolă, anul acesta se găsește în avans și se străduie ca toți tinerii din organizația sa să nu lipsească nici o zi de la muncă în C.A.P. Și nu numai atît. La căminul cultural e în fruntea echipei de dansuri populare, sufletul brigăzii artistice de agitație. Inițiativă ? Un singur exemplu. În vară a văzut că rondurile de flori din fața căminului cultural erau năpădite de buruieni. Alta, cu același spirit de observație, dar nu și cu același spirit de inițiativă, ar fi constatat și ar fi trecut mai departe, așteptînd o... ședință. **Elisabeta Dimache** s-a dus însă acasă, și-a luat sapa, a mai chemat cîteva colege, ca și ea de tinere, și a trecut imediat la stîrpirea buruienilor, la îngrijirea florilor. Au prășit fetele, în frunte cu **Elisabeta Dimache**, pînă cînd s-a lăsat noaptea. O noapte plăcută, calmă, cu satisfacția lucrului împlinit, ca atîtea nopți din tinăra viață a **Elisabetei Dimache.** Dar ea rămîne totuși fata din zorii zilei, acea pe care primele raze de soare o găsesc la locul datoriei.

O FLOARE

(Urmare din pag. I)

„prietenă" cu mașina la care lucrați ? o întreb.

— De vreo doi ani.

Și zîmbește. Lidia Pașol îmi spune că tînăra de față este una dintre cele mai conștiincioase muncitoare din secție.

...Tînăra cu care stau de vorbă este secretara organizației U.T.C. din secție. O invit să-mi spună cîteva cuvinte despre colectiv, din punctul de vedere al unei secretare de organizație.

— Ne bucurăm că am reușit, în timp, să nu mai avem probleme de ordin profesional. Nu știu dacă a existat în ultimii ani o lună în care întreaga secție să nu-și depășească sarcinile de plan. Fetele de la noi își depășesc zilnic normele cu cîte 10—20 procente.

— Dar, un colectiv nu înseamnă numai producție. Se nasc, pe cît îmi pare, și probleme de educație, de cultură politică, de viață. Pe acestea, cum le rezolvați ?

— În afară de cele 8 ore în care sîntem împreună în procesul de producție, căutăm să ne întîlnim cît mai des la clubul fabricii, la casa de cultură, în cadrul diverselor manifestări organizate.

Lidia Pașol punctează cîteva acțiuni care au avut loc în timpul din urmă.

— Ca toți uteciștii din țară, și noi ne pregătim să întîmpinăm cu alese sentimente aniversarea semicentenarului organizației. Am invitat în mijlocul nostru activiști cu stagii eroice în ilegalitate care ne-au vorbit din inimă despre acele vremuri de grele încercări. De curînd, un număr de 20 de tovarășe de muncă au ieșit la pensie. În cadrul festivității care a avut loc s-au rostit cuvinte frumoase, pline de îndemnuri mobilizatoare la adresa noastră, a tinerilor. La „Tehnic club" am organizat o dezbatere amplă avînd următorul motto : „Să ne îmbrăcăm frumos, să ne comportăm frumos". Toate acestea sînt momente de viață ale unui colectiv robust, în sensul că, din fiecare întîlnire am putut învăța ceva nou, ceva util. Le-aș putea numi experiențe de viață.

Traversăm secția direct printre mașini. Chipuri tinere, mîini harnice. Neobositul joc de du-te-vino al suveicilor, al bobinelor, marea de fire, întăresc impresia că aceste muncitoare sînt, de fapt, mînuitoarele unor minunate orgi ale muncii. Ne oprim lîngă o tînără care se recomandă scurt : cetecistă. Mai pe limba noastră, controloare tehnică de calitate. Aș pune rămășag că Alexandrina Marin, „cetecista", nu are mai mult de optsprezece ani. Și, totuși, se laudă cu vreo... douăzeci.

— Oricum, zic, ești foarte tînără. Au încredere colegele să-ți încredințeze spre control produsele lor ?

— Pînă a ajunge aici am fost și eu, tricoteră. De altfel, nu o dată, treaba mea este de a trece doar în revistă produsele. Aș vrea să vă spun că există la noi un fel de „auto-cetece". L-am putea numi conștiință a meseriei. Și-apoi, știți vorba : valoarea nu așteaptă anii...

Mergem mai departe. La una dintre „circulare" întîlnim două tinere. Una mai „în vîrstă" de vreo 18 ani, cealaltă, după cum ea însăși mărturisește, de-abia a împlinit șaisprezece. Cea „mică", Dinu Petruța, este ucenică. Una dintre cele 100 de ucenice din fabrică. Aflu că este de loc din Buftea. Tatăl ei este tîmplar, mama cooperatoare.

— De ce ai ales această meserie ? întreb.

Privește hala, privește mașinile, degetele ei se opresc o clipă pe firele albe, pe care le mîngîie cu un fel de intimitate aparte.

— Așa. Îmi place mie aici. Îmi povestește cum a ajuns la „Adesgo" și, mai ales, îmi vorbește despre tînăra pe lîngă care învață meserie.

— Am impresia, îmi spune, că munca aici înseamnă mai întîi un certificat de seriozitate.

Am părăsit secția. Străbatem coridoarele către sediul comitetului U.T.C.

Lidia Pașol mă vestește :

— Pe cincisprezece martie vom avea concursul „Cel mai bun tricoter".

Am plecat tîrziu, odată cu ieșirea din schimb. Astăzi, cînd îmi reamintesc scena — valul de tinerețe care inundase trotuarele — îmi spun din nou : astăzi este opt martie. Trebuie să trec pe la florărie.

POIANA SĂRATĂ
O NOUĂ STAȚIUNE BALNEO-CLIMATERICĂ

În urma unor studii întreprinse de către balneologi au fost descoperite pe Valea Oituzului, la Poiana Sărată, o serie de izvoare cu ape minerale și termale, asemănătoare cu cele de la Slănicul Moldovei. Prin amenajările care se fac aici se va crea o nouă stațiune balneoclimaterică. Alături de campingul construit într-o zonă naturală deosebit de frumoasă, se va înălța, un complex hotelier cu 250 de locuri și un nou camping pentru automobiliști. În anii viitori unitățile industriei chimice de pe valea Trotușului vor aloca fonduri în vederea dezvoltării noii stațiuni balneare de la Oituz, de serviciile căreia vor beneficia, în special, chimiștii de la Grupul industrial Borzești.

(Agerpres)

ROMÂNIA - FILM
PREZINTĂ

SCENARIUL : Vasili Dulgherov, după A. Kuprin. CU : Liudmila Ciursiua, Ghenadi Uoropaev, Borislav Brandukov.

Vulturul

Povestire de DUMITRU M. ION
Ilustrații de MIHAI SÎNZIANU

XVII Membrii organizației uteciste discută un plan de bătaie spre a ajuta un tovarăș comunist să evadeze. Punctul acțiunii trebuia să fie orașul Ploiești, punct nodal al trecerii trenurilor de orice fel, al trecerilor deținuților către pușcăriile de la Cluj, București, Aiud, Doftana etc. Damian și ceilalți par a fi surprinși de poliție, dar se fac nevăzuți, folosindu-se de mecanismele unei biblioteci rulante.

1. Grajduri, cuprinse de viță de vie, cîmp de călărie. Ioan cască gura; un ins strigă :
— Cauți pe cineva ? Ori ai venit cu vreun gînd rău ?

2. (Ioan) :
— Voiam să văd calul inspectorului de poliție, calul despre care se zice că o să cîștige duminică și mai voiam să-mi văd un vărbun, pe unul Ilie al Gherghinei...

3. —Vere Ioane, chiar tu ești ? să nu te mai cunosc ! Te-am luat drept un răufăcător. Știi, cu cali ăștia trebuie să fii cu ochii în patru. Să-mi spui repede ce vînt te aduce...

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Cinema

MIERCURI, 8 MARTIE 1972

PUTEREA ȘI ADEVĂRUL : rulează la Central (orele 10; 15,30; 19,45), Grivița (orele 9; 12,15; 16; 19,30), Gloria (orele 9; 12,30; 16; 19,30).

PĂDUREA PIERDUTĂ : rulează la Patria (orele 10; 12,30; 16; 18,30; 21), Gala filmului ; Favorit (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

SACCO ȘI VANZETTI : rulează la Scala (orele 9,45; 13,30; 15,15; 18; 20,45).

OLESIA : rulează la Capitol (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

NU-MI PLACE ZIUA DE LUNI : rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

STEAUA SUDULUI : rulează la Luceafărul (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), București 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

FUGA : rulează la Doina (orele 11,30; 15,30; 19 — orele 10 Program pentru copii).

MICUL SCĂLDĂTOR : rulează la Festival (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45). Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

DOUĂSPREZECE SCAUNE : rulează la Flacăra (orele 15,30; 19).

OSCEOLA : rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Volga (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15).

LIVADA DIN STEPĂ : rulează la Înfrățirea (orele 15,30; 17,45; 20).

AVENTURI ÎN ONTARIO : rulează la Lumina (orele 9—20 în continuare), Floreasca (orele 15,30; 18; 20,15), Miorița (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30).

NEFERICITUL GYULA VARA ȘI IARNA : rulează la Buzești (orele 15,30; 18; 20,15).

LOCOTENENTUL BULLITT: rulează la Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15). Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30), Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

ATUNCI I-AM CONDAMNAT PE TOȚI LA MOARTE : rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,15).

FARMECUL ȚINUTURILOR SĂLBATICE : rulează la Timpuri Noi (orele 9—18,30 în continuare; orele 20.15 Program de documentare), Moșilor (orele 15,30; 17,45; 20).

POVEȘTE DE DRAGOSTE : rulează la Viitorul (orele 15,45; 18; 20,15).

ULTIMUL RĂZBOINIC : rulează la Bucegi (orele 15,30; 18; 20,30), Arta (orele 15,30; 18; 20,15).

B. D. LA MUNTE ȘI LA MARE : rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20), Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

MIRII ANULUI II : rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,15).

PE POTECA NEȚĂRMURITEI IUBIRI : rulează la Munca (orele 15,30; 18; 20,15).

TICK, TICK, TICK : rulează la Drumul Sării (orele 11,30; 17,45; 20).

ANTRACIT : rulează la Laromet (orele 15,30; 17,30; 19,30).

LOVE STORY : rulează la Giulești (orele 15,30; 18; 20,15).

ARTICOLUL 420 : rulează la Popular (orele 10; 15,30; 19).

CEA MAI FRUMOASĂ SOȚIE : rulează la Rahova (orele 15,30; 18; 20,15).

MIHAIL STROGOFF : rulează la Crîngași (orele 15,30; 18; 20,15).

DREPTUL DE A TE NAȘTE : rulează la Ferentari (orele 15,30; 17,45; 20).

STEAUA DE TINICHEA : rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).

ANNA CELOR O MIE DE ZILE : rulează la Progresul (orele 15,30; 19).

VIKINGII (orele 10; 12; 14,15). CONTESA WALEWSKA (ora 16,30). CARUSELUL (orele 18,45; 21), rulează la Cinemateca „Union".

Teatre

MIERCURI, 8 MARTIE 1972

Opera Română : SEARĂ DE BALET GERSHWEIN — ora 19,30; Teatrul de Operetă : SOARELE LONDREI — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia) : PRIMII NOȘTRI POETI ; MANIA POSTURILOR — ora 20; (Sala Studio) : CINE EȘTI TU ? — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu) : O SCRISOARE PIERDUTĂ — ora 20; (Sala Studio) : VICARUL — ora 19,30; Teatrul de Comedie : NICNIC — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Sala Magheru) : ADIO CHARLIE — ora 19,30; (Sala Studio) : O LUNĂ LA ȚARĂ — ora 20; Teatrul Giulești : COMEDIE CU OLTENI — ora 19,30; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy) : BIMBIRICĂ — ora 19,30; (Sala Victoria) : CROAPA — ora 19,30; Teatrul „Ion Vasilescu" : ÎNTR-UN CEAS BUN — ora 19,30; (la Sala Palatului) : VINE, VINE OLIMPIADA — ora 19,30; Teatrul Mic : BALUL ABSOLVENȚILOR — ora 19,30; Teatrul „Tăndărică" (Sala Academiei) : CARTEA CU APOLODOR — ora 17; Teatrul „Ion Creangă" : ELECTRA — ora 17.

Tv

MIERCURI, 8 MARTIE 1972

PROGRAMUL I

9,00 Deschiderea emisiunii de dimineață. 9,05 Teleglob : Algeria. 9,25 Vedete ale muzicii ușoare. 9,50 Desen animat. 10,00 Curs de limba franceză — lecția a 6-a. 10,30 Telecinemateca pentru copii și tineret: „Jack și fasolea fermecată". 12,00 Telejurnal. 15,25 Deschiderea emisiunii de după-amiază. Fotbal : Steaua — Bayern München (Cupa Cupelor). Transmisiune directă de la Stadionul „23 August". 17,15 Curs de limba engleză — lecția a 5-a. 17,45 O viață pentru o idee : Fabre (II). 18,10 Timp și anotimp în agricultură. 18,40 Vetre folclorice : Pe drumuri de munte. 19,00 Oameni și fapte. 19,15 Tragerea Pronoexpres. 19,20 1001 de seri : Întîmplări cu Peti. 19,20 Telejurnal. 20,00 Nimic despre bărbați — reportaj realizat pe șantierele sistemului hidrocentralei de pe Someș. Film închinat soților constructorilor. 20,20 Aventuri în epoca de piatră. 20,45 Tele-cinemateca : „Furișitul de bunic" — o producție a studiourilor franceze. 22,15 Omagii. Emisiune muzical-literară de Florica Gheorghescu și Carmen Dobrescu. 23,35 „24 de ore".

PROGRAMUL II

20,00 Refrene fără vîrstă : Studioul șlagărelor. Emisiune muzicală realizată de Televiziunea din R.D.G. 20,30 Agenda. 20,40 Prezențe ieșene în viața muzicală a Capitalei. 21,00 Cluburi sportive bucureștene. 21,20 Arta plastică. Un muzeu — colecția G. Oprescu. 21,35 Film serial : „Patru tanchiști și un cîine" (XVII).

PAGINA ELEVULUI

CINE A ÎNVINS?

• În loc de răspuns la „scrisoarea deschisă" către elevii Liceului „Unirea" din Turnu Măgurele

Ne-am cunoscut, așadar, și am hotărît de comun acord să scriem împreună răspunsul. Mai exact să punem la dispoziția cititorului discuția noastră cu voi, reprodusă aproape ca o stenogramă.

„AM ACOPERIRE PENTRU «DA, AM HOTĂRÎT !»"

— Mihai Poncea, cum ai începe tu articolul replică la scrisoarea pe care v-am adresat-o și în care vă reproșam că știți puțin despre voi, acum, cînd absolviți liceul ?

— Eu știu ? Dacă aș fi în situația dv, de reporteri, cred că aș porni de la dictonul latin „Vene, vidi, vici"...

— Asta înseamnă că sîntem două tabere opuse. Și atunci, cine a învins ?

— Deocamdată nu știu. Ați venit, vedeți, rămîne să ne ascultați, să ne cunoașteți și, poate, învingem împreună.

— Așa ai începe, dacă ai fi în situația noastră. Dar cum ai începe tu, Mihai Poncea, elev în anul IV A ?

— V-aș demonstra tot ce știu despre mine și v-aș convinge că am acoperire pentru „Da", mi-am hotărît profesia, „Da", mi se potrivește. Adică, voi deveni inginer energetician și am combustia internă să transform propria mea energie în energie electrică...

— De ce nu ai răspuns așa de prima oară, atunci cînd s-a dat în clasă „extemporalul" cu cele două întrebări : V-ați ales profesia ? Considerați că vi se potrivește ? De ce ?

— Am răspuns prin doi de „da". Pentru că am principiul că o mie de cuvinte nu fac cît o faptă. Acești „da", ați văzut, nu sînt nelegați de nimic și nici n-au fost un subterfugiu.

„DEOCAMDATA UNII SE GÎNDESC DACĂ VOR LUA BACALAUREATUL"

Oltița Florescu : Eu m-am găsit printre exemplele pe care le-ați citat în scrisoarea ce ne-ați adresat-o. Nu retrag nici acum nimic din ce-am spus : orientarea profesională o datorez familiei, clarificarea că „mi se potrivește" s-a produs în școala generală și în liceu...

— Și totuși, ce profesie ți-ai ales ?

— Voi deveni profesoară de franceză.

— Era un secret personal ? Și cum se face că întreaga clasă nu și-a dezvăluit profesia ?

— În ce mă privește, nu știu cum am înțeles că nu e neapărată nevoie să spun profesia, să dau amănunte de ce mi se potrivește...

— Să știi că nu reluăm acum răspunsurile. Am încheiat pactul că le depășim și intrăm, sau intrați mai bine zis, în zona analizei.

— De acord. Scrisoarea dv ne-a răscolit însă și nu o putem da deoparte. Dacă am amintit de răspunsurile care au declanșat și discuția prezentă, este pentru că a trebuit să ne punem întrebarea dacă ele ne reprezintă ori nu...

— Și vă reprezintă ?

— Îmi pare rău că acum nu pot să răspund cu „da" sau „nu". Ar fi prea simplu. Ori noi sîntem atît de complicați... Să luăm clasa mea. Sînt colegi hotărîți și hotărîrea lor se bazează pe ceva. Ei sînt aceia care nu simt nevoia să se justifice prea mult. Se cunosc, știu ce vor și probabil au impresia că și ceilalți știu despre ei ce e necesar. Am colegi care în sinea lor au luat hotărîrea de a merge la o facultate. Dar la obiectele de profil nu obțin note bune. Atunci le e rușine să-și dezvăluie hotărîrea — și e bine că le e rușine — poate din teama de a nu fi combătuți. Mai avem o categorie, aș spune de nivelul lui 5, care din încăpățînare și mizînd pe noroc, declară că merg la facultate dar, n-au cum să răspundă dacă li se potrivește ori nu profesia aleasă. După părerea mea, e o falsă afirmare a personalității.

— Ești în comitetul U.T.C. Poate ne spui care e cartea de vizită a anilor IV ?

— Nu e o carte de vizită despre care poți vorbi cu inima deschisă. Un procent mic de promovați în trimestrul I — abia 49 la sută — deci sînt mulți care înainte de a se gîndi la viitorul profesional se gîndesc întîi la prezentul de elev — dacă trec clasa, dacă iau bacalaureatul...

„CLASA NOASTRA NU E UN COLECTIV, NU POATE DISCUTA NICI O PROBLEMA SERIOASA"

Viorica Vlaicu : Normal, dacă ai o situație precară la învățătură nu poți fi hotărît, sau îți schimbi hotărîrile precum batistele. Un coleg de-al meu, din clasa a X-a a vrut să devină, pe rînd, istoric, profesor de geografie, să meargă la teologie, apoi șofer. Eu cred că pînă la urmă nu va termina nici clasa...

— Și ce intervenție a avut clasa în cazul amintit ?

— E greu de vorbit despre intervenție. Sîntem o slasă — G — dar nu sîntem un colectiv.

— Chiar vrem să intrăm în amănunte privitor la clasa ta, întrucît ne-a surprins că, întrebați fiind de ce au dat răspunsurile pe care le-au dat la chestionarul amintit, fiecare s-a exprimat cam așa : „unii dintre elevii clasei au fost copilăroși", „unii dintre elevi au fost neserioși", „unii dintre elevi au tratat în glumă întrebările". Adunate, înseamnă că toată clasa e copilăroasă, neserioasă, tratează în glumă o problemă ca alegerea profesiei.

— Mă simt foarte prost, dar asta este situația. E drept, o parte dintre colegi sînt neliniștiți cînd se gîndesc la viitorul lor. Neliniștiți în sensul că și-au dat seama cam tîrziu ce ar fi trebuit să facă. Alții vin la școală de dragul de a fi elevi. Ultimii, cînd li se vorbește de o profesiune ori sînt întrebați ce au de gînd să facă, pufnesc în rîs, ca și cum ar fi vorba de alții.

— Și nu puteți găsi un limbaj comun ? Doar sînteți de aceeași vîrstă, sînteți colegi de trei ani. Ce se petrece în clasa voastră ?

— Nu, nu poți pune în clasa noastră în discuție o problemă serioasă. Poate unde am avut cinci diriginți pînă acum, poate unde aici în clasă au fost trimiși toți repetenții. Nu știu de ce a fost așa năpăstuit colectivul nostru. Lipsește responsabilitatea, atît colectivă, cît și personală. Nu-ți vine să te confesezi nici unuia dintre colegi. E delăsare, e dezinteres. Nu vedeți, și la discuția aceasta au fost invitați cinci colegi, biroul U.T.C. Lipsesc patru, în frunte cu **Maria Lotrea**, secretara. Mă și mir cum am rezistat pe poziție într-o clasă ca a mea. Luați-o cum vreți, dar eu socotesc că am dat dovadă de tărie. Mi-am stabilit ca țel profesional să devin medic. Știu foarte mult despre medicină, învăț mult, nu cred că există ceva să mă abată din drum. S-ar putea să nu reușesc la concurs, am să muncesc și am să încerc din nou.

DE CE SE PETRECE „MIGRAȚIA" REALIȘTILOR SPRE MESERII UMANISTE ?

Mihai Modeleț : Eu nu spun „aș vrea", **eu vreau să devin inginer electronist.** Să n-o considerați ca o chestiune de nuanță, ci ca o certitudine.

— Dar certitudinea se bazează pe ceva ?

— Sigur, pe pasiune. Se bazează și pe cercul de radio la care activez din școala generală. Pe toată matematica și toată fizica învățată. Acum, să nu credeți că mă duc la admitere sigur de izbîndă. Nu știu de aici și acum alături de cine voi concura.

— Cum rămîne cu „eu vreau să devin ?"

— Vreau să devin, este cert. Nu reușesc, mă calific cu muncitor în același domeniu și mă angajez în producție, nu ca un refugiu, ci ca locul unde pot munci în meseria mea. Deocamdată, nu la nivelul dorit de mine. Sînt însă sigur că voi atinge și nivelul dorit.

— La voi în clasă nu este un curent spre tehnică, deși sînteți o clasă reală. Din 42 de elevi doar 7 se gîndesc la profesii pur tehnice. În rest, se cam trădează „realul" în favoarea unor profesii cu profil umanist. Cum îți explici fenomenul ?

— N-au siguranță. Nu sînt pregătiți la materiile de profil. Și au falsa părere că profesiile netehnice pot fi abordate indiferent de cum ai învățat în liceu.

„EU SÎNT UMANISTUL DE LA... REAL"

Claudiu Toma : Să vă dau și eu o explicație, întrucît sînt unul din umaniștii de la... real. Mi-am ales Facultatea de drept cu toate că am urmat o clasă reală. Am venit la real pentru matematică, deși, dintr-a X-a știam că voi urma dreptul, ca o tradiție a familiei. Știam că matematica îmi dă o gîndire rațională, iar într-o profesiune juridică îți trebuie o gîndire rațională. Va trebui să rezolv cu discernămînt disensiunile dintre oameni, care, în esență, spun eu, sînt ecuații cu una sau mai multe necunoscute. Absolv realul ca un elev bun la matematică și care va urma dreptul.

Leonida Ochea : Mulți colegi de la real declară că se îndreaptă spre facultăți cu profil umanist. Admițînd că vor reuși la admitere, cum se vor descurca, de pildă, cu latina ? Cum vor concura cu mine, să spunem, sau cu altul ca mine, care mergem la istorie și am învățat latina 4 ani ?

— Un coleg al tău spunea aici că nu trebuie să surprindă „migrația" realiștilor spre profesiile umaniste dat fiind procesul de matematizare a științelor în general.

— E un adevăr, dar nu se potrivește cu mulți de la noi care „migrează". Ei o fac pentru că fug de matematică și sînt nepregătiți.

— Tu cum ți-ai descoperit interesul pentru istorie ?

— N-aș vrea să sune copilăresc răspunsul, dar efectiv din copilărie mă pasionează. Îmi plăcea să ascult un bătrîn din sat care povestea istoria locurilor noastre. Și de cînd mă știu elev am căutat să aflu tot ce ținea de trecutul poporului nostru. Pe scurt, fără istoric : mă recomandă activitatea din cercul de istorie, munca de adunare a documentelor — am și acasă documente — pentru muzeul școlii, care va deveni, poate, al orașului, faptul că am început, la îndemnul profesorului meu, să descifrez scrierea cirilică pentru a putea pătrunde tainele documentelor, multele referate pe care le-am pregătit și prezentat în fața colegilor.

„PĂRINȚII MEI SÎNT NEFERICIȚI CĂ OPTEZ PENTRU O CARIERĂ SPORTIVĂ"

Teodor Aldea : E chiar de mirare că am fost așa de simpliști în răspunsurile pe care le-am dat cu privire la noi — față în față cu profesia. Cînd, de fapt, pentru mulți hotărîrea în favoarea unei cariere este o zbatere, adeseori dramatică. Te lupți cu tine, cu propriile-ți inerții, dar și cu inerția familiei, cu fel de fel de prejudecăți. E și cazul meu. Am fost un elev bun la matematică, am luat și un premiu la olimpiadă, urmez secția reală. Și totuși, de mic m-a pasionat sportul.

— Sportul ?

— Da, vedeți și dv. vă mirați. Dar părinții mei au fost de-a dreptul nefericiți. A fost așa de greu să-i conving că sportul e o treabă serioasă. De fapt, nici acum nu sînt împăcați. Părinții văd în opțiunea mea pentru sport, fugă de muncă, cale sigură de ratare pe plan profesional. Dacă ați ști, însă, cît muncesc. Ore și ore de antrenament, adesea epuizante. Și totuși, n-aș părăsi sportul pentru nimic în lume. E pasionant, plin de neprevăzut, chiar aventuros. Vreau să fiu profesor de sport, dar altfel, un pedagog bun, un animator, un om de cultură, un cercetător în acest domeniu.

„ERA O SITUAȚIE NOUĂ ; NIMENI NU NE-A CERUT SĂ NE ARGUMENTĂM ALEGEREA"

Felicia Ofițeru : Scrisoarea din ziar m-a tulburat foarte mult. Nu sînt puțini aceia care au încercat un sentiment de rușine, chiar dacă n-am avut curajul să ne mărturisim.

— Și ?

— După citirea scrisorii deschise am simțit nevoia să ne strîngem laolaltă, să discutăm. Mulți abia atunci s-au gîndit dacă le place cu adevărat profesia pe care și-au ales-o ori au declarat-o, sau dacă li se potrivește. Era o situație nouă. Cei mai mulți ne alesesem profesia dar nu ni s-a cerut să argumentăm alegerea. Iar fiecare, pentru el, nu s-a gîndit să se clarifice de ce îi place o anume profesie și nu alta. Este și aceasta un motiv pentru care ați primit răspunsuri atît de superficiale.

— Dar acum ?

— Eu vreau să merg la sociologie. Cum am ajuns aici ? Am crescut o dată cu noile transformări ale țării. Tot mai des am auzit despre schimbarea structurii socio-profesionale, despre sociologia industrială, sociologia culturii... Și am simțit nevoia să știu ce exprimă acești termeni. Curiozitatea m-a împins spre citirea unor cărți de specialitate.

— Și știi mai mult despre sociologie ?

— Știu, totuși, încă prea puțin. Știu mai ales că pînă la profesie am de dat un examen de admitere foarte greu. Ajutor propriu-zis nu am primit. Părinții mei sînt de la țară, amîndoi au cîte 4 clase primare. Ne-au crescut în spiritul credinței și cu marea dorință ca eu și fratele meu să urmăm școli, să ne formăm ca intelectuali. Ne spuneau : „să învățați bine dar să nu părăsiți credința". Fratele meu și cu mine am început să învățăm cu dîrzenie, am citit mult, am discutat și am încercat să ne clarificăm : „sîntem materialiști ? Atunci nu-și mai are justificare credința". Din această frămîntare s-a născut interesul pentru cunoaștere și o dată cu trecerea timpului el s-a amplificat : știm ce sîntem, ce vrem, ce putem.

Ștefan Popa : Eu n-am o privire de ansamblu asupra răspunsurilor pe care vi le-a furnizat clasa noastră. Dar cred că seamănă între ele. Se adoptă o atitudine puștească și cînd este vorba de o problemă serioasă — copiem, ne suflăm într-o chestiune asupra căreia trebuia să gîndim. Doar aparținea fiecăruia dintre noi. De aceea nici nu sîntem în stare să spunem niște lucruri esențiale despre noi. Sînt convins că dacă ne-am gîndi, am fi în stare s-o facem, dar nu ne gîndim.

— Hai, gîndește-te acum...

— A, nu acum. M-am gîndit — și nu numai eu — mai ales după apariția scrisorii în ziar. Am și discutat foarte mult atunci. În ceea ce mă privește, vă trădez un gînd. Pot să și greșesc, dar tot îl spun. În liceul nostru majoritatea elevilor vin de la țară. După satul natal, Tr. Măgurele e primul oraș pe care l-am cunoscut. Și adesea e singurul univers din care ne alegem profesia. Asta înseamnă că în liceu trebuie să trecem prin întregul proces de clarificare. De acasă nu prea primim ajutor în această direcție. Dacă profesorii nu ne ajută — și ne ajută — nu avem alte căi de informare și nici de verificare a posibilităților noastre.

„PENTRU NOI A ÎNCEPUT NUMARĂTOAREA INVERSĂ"

Gheorghe Cotmeana : N-aș vrea să se înțeleagă că cerem circumstanțe pentru cei care vin de la țară la liceu. Totuși ei formează o categorie mai specifică. Se întîmplă mai des ca acest elev să nu știe de ce a venit la liceu. El urmează dorința părinților de a merge la școli înalte. Dar dacă de acum a reușit la liceu, atunci e obligatoriu ca liceul să-i dea conștiința de sine a ceea ce este el, a ceea ce poate...

— Și-i dă ?

— Liceul îi dă, dar depinde și de individ, de propriile lui eforturi și interese. Am stat și m-am gîndit dacă ne împiedică ceva să ne realizăm un țel. Piedicile țin numai de noi și principala piedică este lipsa de interes pentru școală.

— Lipsa de interes sau neglijarea învățăturii ?

— Problema e mai complexă și cred că cei 12 ani de școală îmi dau dreptul să fac niște observații. Iată un exemplu : alegerea în clasa a X-a a secției pe care o vom urma. Puțini tratează acest act ca primul pas în cadrul opțiunii profesionale. Aleg realul pentru că fug de latină ori umanul, pentru că nu le place matematica. Și în clasa a XII-a regretă că au făcut realul, sau că au învățat la uman. De aceea se înregistrează migrațiile spre profesii adesea inverse secției urmate, sau apar opțiuni pentru „profesiunea" de antrenor, cum s-a pronunțat un coleg din clasa noastră. De fapt, pregătirea lui deficitară nu-l recomandă pentru o anume profesie și atunci și-a inventat o pasiune.

— Ce se mai poate schimba acum ?

— Mie mi se pare puțin cam tîrziu de intervenit acum. Pentru noi, din ultima clasă, a început numărătoarea inversă...

— E prea tîrziu, chiar dacă hotărîrea este greșită ?

— Tîrziu, dintr-un anumit punct de vedere. Dacă tînărul a luat o hotărîre, poate fi derutat de lipsa de încredere a celor din jur. Ce bine ar fi fost, de pildă, dacă întîlnirea de acum două săptămîni cu directorul combinatului din oraș ar fi avut loc anul trecut. Pentru mine a fost utilă întrucît m-am hotărît de mult să devin chimist și să lucrez în acest combinat. Mi-am exprimat însă părerea și la întîlnirea respectivă, că acum e greu să mai convertești colegii spre profesiuni la care nu s-au gîndit.

„ORAȘUL ACESTA M-A RIDICAT, AICI VOI LUCRA CA CIBERNETICIAN"

— Mihăiță Toma ai spus că vrei să urmezi cibernetica. Te-ai confruntat cu profesiunea de cibernetician ?

— Atît cît s-a putut m-am confruntat. Mă recomandă pentru cibernetică următoarele : îmi plac matematica, fizica, am fantezie.

— De unde știi că astea ajung ?

— Am citit ce se putea citi despre cibernetică, am discutat cu colegii mai mari care urmează această facultate, și mi-am dat seama că pot face și eu ceea ce fac ei. Sigur că pasiunea se va verifica în timp, cînd voi începe să profesez.

Octavian Dinulescu : Eu sînt ciberneticianul de la B. Mă credeți sau nu, eu voi urma cibernetica pentru ca orașul acesta, care m-a ridicat, să aibă în viitor proprii săi ciberneticieni. Știu sigur : voi lucra la combinat. Am gînduri îndrăznețe, vreau să devin nu numai programator, ci și constructor, să realizez mașini de calcul competitive pe plan internațional. Nu pot să spun că școala a făcut foarte mult pentru orientarea profesională, dar dacă m-a interesat, am găsit lucrări despre profesia respectivă, știu întreg istoricul facultății și al combinatului unde vreau să lucrez.

CINE-I ÎN AVANTAJ : CEI CĂRORA LI S-A SPUS „FĂ ASTA !", ORI CEI CARE AU ALES SINGURI ?

Marieta Tismănaru : Mă întreb, cine e în avantaj : cei cărora li s-a spus „fă asta" sau cei care s-au zbătut singuri, din clasa a X-a sau și mai devreme să se clarifice asupra lor, asupra domeniilor către care se simt atrași și apoi au decis ? Judecînd după mine, cei din categoria a doua...

— Atunci, socotești inutil ajutorul școlii, ori al familiei ?

— Nu, în cele din urmă de la școală pornește totul. E un profesor care te cucerește pentru știința pe care o predă, ai o întîlnire hotărîtoare. Totuși, tu singur decizi, pentru că nimeni nu știe mai bine ce gîndești, ce te simți capabil să faci. Cine ar fi putut să știe mai bine ca mine ce orizonturi mi-a deschis contactul cu filozofia ? Dar eu am simțit cum s-au spart limite ale propriei mele minți pe măsură ce am înaintat pe drumul cunoașterii, pe drumul înțelegerii fenomenelor sociale, și m-am hotărît să urmez filozofia. L-am citit pe Kant și pe Hegel înainte de a avea o bază solidă de înțelegere ; fiecare lecție de filozofie pe care o parcurg anul acesta îmi confirmă că am ales bine.

„SUPERSTIȚIOȘII DE LA H"

— Asta în ceea ce te privește pe tine. Dar în clasă ce se petrece : au dus toți această luptă pentru autocunoaștere ?

— Se petrec niște fenomene ciudate, inexplicabile pentru această vîrstă. Îi las deoparte pe cei hotărîți, care au și motivații serioase. Din păcate, ei nu formează majoritatea. Știți ce au răspuns cînd am discutat în clasă despre modul cum ne-am prezentat la invitația de a vorbi despre hotărîrea privind viitorul nostru ? Că nu-și fac publice visele de teamă că, divulgîndu-le nu se vor mai realiza. Eu socotesc aceasta o prejudecată.

— Nu prejudecată, ci superstiție. Era un subiect de discuție într-o adunare U.T.C. Clarificînd acest aspect poate ajungeați și la concluzia că nici nu aveau ce să dezvăluie.

„TREBUIA SĂ FIM PUȘI PE GÎNDURI MAI DEMULT"

Tudor Enache : Dacă ați vrut să ne puneți pe gînduri, să știți că ați reușit. Cîștigul esențial datorat „Scînteii tineretului" este acela că cei mai mulți care nu s-au gîndit pînă acum serios la profesie s-au simțit în culpă și au făcut-o acum. Iar dacă chestionarul s-ar repeta acum, ați avea surpriza unor schimbări de decizie și a unor hotărîri definitive.

— E și cazul tău ?

— A, nu. Eu am optat de mult pentru electrotehnică. Voi deveni inginer. Degeaba spunem că nu datorăm prea mult școlii pe planul orientării profesionale. Tot de la școală pornește. Eu am ajuns la electricitate prin matematică și la matematică prin profesoara pe care am avut-o în clasa a VIII-a, care-și făcea orele cu deosebită măiestrie. Pe urmă mi-am făcut un atelier acasă unde lucrez micro-aparate. Nu știu prea mult despre facultate, ce voi studia, dar știu că, cu „antecedentele" mele mă pot prezenta. Am vrut să spun prin asta că înainte de a da vina pe școală că nu ne-a îndrumat, să ne întrebăm pe noi ce ne place și în general dacă ne place ceva.

LA 19 ANI TE POȚI SCUZA CU „NU M-A AJUTAT NIMENI" ?

Virginia Coricovac : Nu poți delimita exact cine te-a influențat. Eu cred că în familie mi-am descoperit pasiunea pentru cariera didactică. Și a fost normal : tata e profesor, iar mama educatoare. În același timp, prima dirigintă pe care am avut-o, în clasa a V-a, m-a impresionat atît de profund, încît am impresia că asta mi-a hotărît drumul. După mine, esențial nu este să poți răspunde la întrebarea : „cine te-a ajutat". Ba, dimpotrivă, aș exclude întrucîtva o asemenea întrebare care-l îndeamnă pe elev la comoditate, la a aștepta să-i îndrume cineva. I se dă și posibilitatea să se scuze : nu m-a ajutat nimeni, deci nu m-am hotărît. De aceea, am destui colegi care au încă gînduri contradictorii, nesiguranță față în față cu profesiunea. Doar nu mai sîntem copii !

Gherghina Toma : E adevărat, nu mai sîntem copii și trebuie să decidem singuri. Totuși, n-aș exclude atît de categoric îndrumarea. Eu nu știu cum m-aș fi descurcat dacă aș fi fost lipsită de îndrumare. Cînd eram mai mică, am vrut să fac baletul. Părinții au fost de acord. Mai tîrziu, m-a cucerit muzica. Părinții au fost de acord și cu aceasta. Și totuși, formația mea, pregătirea și aptitudinile mă recomandă spre medicină. Părinții n-ar fi putut niciodată, din cauza dragostei care le diminuează obiectivitatea, să-mi spună limpede că nu sînt destul de talentată pentru o carieră artistică. Dar profesorii, tot cu dragoste și cu tact, m-au făcut să înțeleg.

★

Cine a învins ?

A învins ideea că la 19 ani tînărul are obligația față de sine, față de școală, față de societate să se prezinte stăpîn pe toate datele care-l recomandă pentru următoarea etapă de viață. Noi am stat de vorbă cu o categorie de elevi din acest liceu, cei din activele U.T.C., elevi în general cu o bună pregătire și, prin aceasta, cu o atitudine activă față de viitorul lor. Dar, după cum se vede, n-am discutat numai despre ei. Și aveam un teren pregătit. Scrisoarea ce le-a fost adresată, cu adevărurile și, poate, cu unele erori, a declanșat în liceu un curent favorabil dezbaterii unei asemenea probleme. S-a analizat felul în care e pregătită actuala promoție a liceului să părăsească viața de elev, capacitatea sa de a aborda drumul profesional cel mai potrivit. Analizele au început la clase, în adunări generale, în consiliul pedagogic și au prins în raza lor pe toți cei aproape 300 de elevi. Și-au pus întrebări, și-au făcut procese de conștiință chiar și dascălii lor. Scrisoarea i-a durut pe elevi dar le-a folosit. Iar discuția noastră cu ei, deschisă și sinceră, a făcut demonstrația că ne situăm pe aceleași poziții, apărînd o cauză comună : nevoia de maturitate a tînărului care e pus în situația să declare „mi-am ales profesia !"

LUCREȚIA LUSTIG
MARIETA VIDRAȘCU

P. S. — Scrisoarea deschisă către elevii claselor a XII-a ale Liceului „Unirea" din Turnu Măgurele, intitulată „Numai atît știți despre voi acum, la 18 ani ?" a apărut în ziarul nostru din 2 februarie a.c.

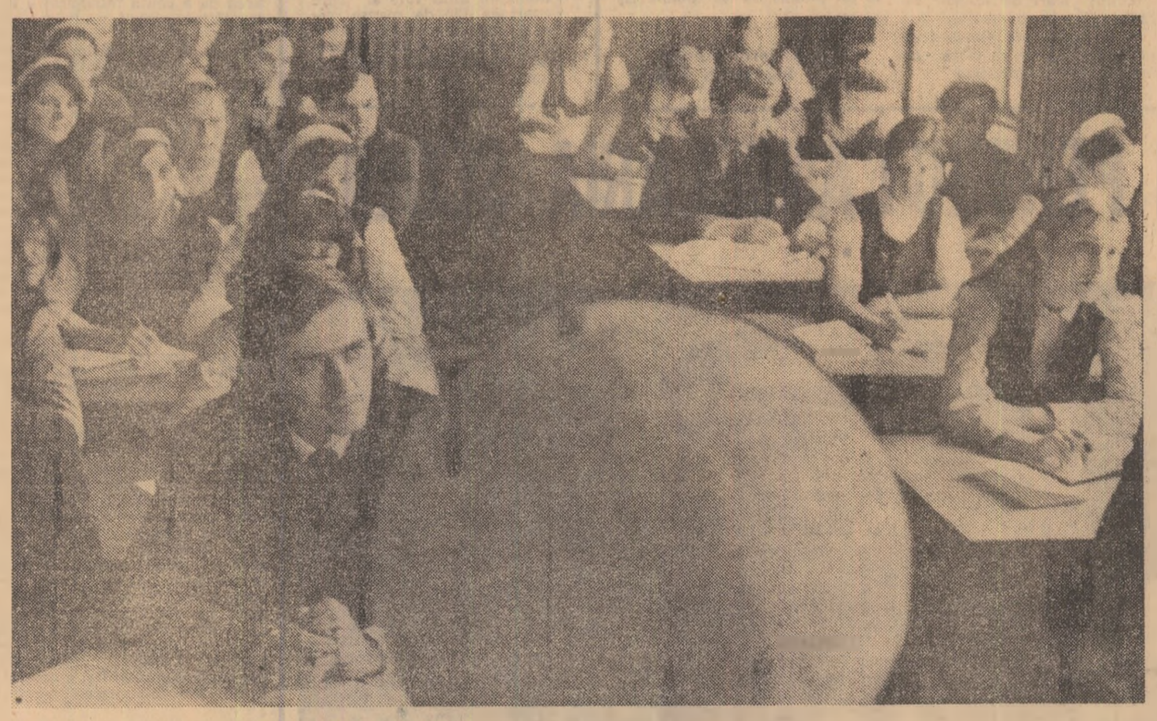

„S. O. S." pentru „tocilarul" din banca a doua

Luni dimineața. Ora de geografie este abia la început. Indicatorul alunecă șovăitor printre suviețele albastre ale apelor, verdele cîmpiilor, galbenul dealurilor... și după privirea disperată a lui Radu e greu de presupus că se va opri undeva...

S.O.S.-ul a fost recepționat și banca a doua începe să emită... O șoaptă scurtă, priviri fulgerătoare și... indicatorul „înțeapă" hotărît o localitate petroliferă. Jocul se repetă de mai multe ori, dar nu totdeauna cu aceiași sorți de izbîndă și partida e cîștigată... Radu a scăpat ! L-a salvat iarăși Mihai.

De altfel, lui Mihai îi e ușor. El știe întotdeauna. Dintotdeauna a fost premiantul clasei. Ne-am obișnuit să-l vedem la sfîrșitul anului, la începutul anului și zi de zi zîmbind în colțul gurii, ca învingătorii obișnuiți cu lauri; ne-am obișnuit cînd vorbim de Mihai să-i spunem „Tocilarul". A auzit și el cum i se spune. S-a întristat, dar a zîmbit în colțul gurii și a rămas mai departe același Mihai : orgolios, mereu pregătit să dea răspunsuri, glacial, de o generozitate aspră, nedepășind în relațiile cu colegii strictul necesar de comunicare, trăind undeva departe de noi, ceilalți, cu care se află în permanentă încordare, ca într-o luptă surdă și fără sens, salvînd ambarcațiuni ce pluteau în derivă pe valurile matematicii, geografiei, istoriei etc... Așa îl cunoscusem pe Mihai, corifeul din banca a II-a, „tocilarul" care avea în colțul gurii zîmbetul învingătorilor obișnuiți cu laurii.

Același zîmbet l-am întîlnit sîmbătă seară. Încăperea slab luminată, atmosfera aproape intimă și muzica apropiase „tocilarul" din banca a doua de cîțiva „netocilari" prin definiție și prietenii acestora. Ce căuta Mihai aici ? Se destindea ? Atunci care era rațiunea paharului cu vodcă pe jumătate golit și a țigărilor pe care le consuma fără nici o stîngăcie ?

Nu mai vreau să-mi amintesc de priveliștea dezolantă a zîmbetului de învingător obișnuit cu laurii, zîmbet amar, disperat, chiar și inutil, pe o ambarcațiune ce plutește în derivă...

Mă uit la Mihai. Îmi simte privirea și-mi zîmbește. Zîmbetul învingătorului obișnuit cu laurii a devenit jenat, vrea parcă să se scuze că i-a suflat lui Radu (unul din „netocilarii" prin definiție) și iar mi-l amintesc sîmbăta seara cînd l-am luat cu noi între „prietenii" cei veseli.

„De ce ?".

„De mult încerc să-mi șterg calificativul de „tocilar".

„Crezi că se poate spăla cu vodcă sau acoperi de nori de fum ?".

...?!

„De altfel, majoritatea dintre noi nu te numesc așa cu rea intenție, zîmbetul tău ne-a făcut să te considerăm, sincer vorbind, antipatic, și tu nu te-ai străduit prin nimic să schimbi situația".

„Știam că de la Radu și ceilalți a pornit să circule porecla și am vrut să le spulber convingerea că aș fi mai puțin grozav decît ei. I-am întrecut aproape și pe propriul lor teren. Le-am cîștigat stima... Și asta nu mi-a cauzat nimic pe plan profesional, ca să zic așa, adică la școală".

„Mihai, tu ai nevoie de ajutor și începi să devii simpatic...".

„Mulțumesc ! nu cred !...".

Mă uit la Mihai care ascultă niște explicații ale profesorului și mă gîndesc că nimeni nu l-ar fi deosebit sîmbătă seara de „netocilarii" petrecăreți. Ce poate face orgoliul ! N-am prevăzut că o poreclă atribuită din invidie și acceptată din lașitate de o întreagă clasă, poate avea astfel de urmări.

Acum trebuie să înceapă operațiunea de salvare a lui Mihai. Pentru că Mihai trebuie să rămînă „tocilarul" care zîmbește, ca învingătorul obișnuit cu laurii, puternic pe terenul lui, nu deghizîndu-se și putrezind pe terenul altora.

ELEVUL DIN ULTIMA BANCĂ

Prin telex — inițiative școlare

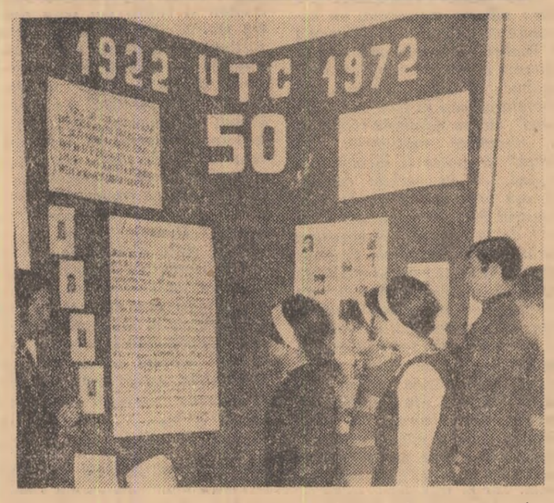

Lecție de istorie contemporană în cabinetul de științe sociale al Liceului din Sebiș, județul Arad

● Uteciștii, elevi ai Liceului de cultură generală din Miercurea Nirajului au hotărît ca în cinstea semicentenarului U.T.C. să organizeze un șantier de muncă patriotică.

— Pînă la sfîrșitul lunii martie, relata prof. Arpad Adorian, îndrumător U.T.C. din școală, elevii s-au angajat să execute lucrări în valoare de peste 130 000 lei.

Printre obiective figurează săparea unui canal principal, lung de 1 000 metri și canale secundare care vor permite desecarea suprafeței de 40 hectare teren în grădina Banya, executarea lucrărilor de curățire, defrișare a arboretului pe 200 hectare pășuni și amenajarea spațiilor verzi din comună, prin plantarea de arbori și flori pe o suprafață de 2 hectare. Cele 13 brigăzi ale elevilor și-au început activitatea. În fiecare sîmbătă și duminică, în alte după amieze libere, sute de brigadieri s-au aliniat „în dispozitiv" animați fiecare de dorința ca brigada din care face parte să raporteze îndeplinirea sarcinilor. Elevii Pompei Pungea, Atila Albert, Arpad Mailat, Eva Simion, Eva Pali, Irina Mihaly, Margareta Sebeși, Zoltan Nyulas, Ion Fechete sînt numai cîțiva dintre cei care, alături de calificativul de fruntași la învățătură, vor să-și adauge și pe acela de fruntaș în activitatea patriotică.

M. BORDA

● IN ACESTE zile care preced aniversarea semicentenarului U.T.C. elevii din județul Vîlcea au inițiat numeroase acțiuni și manifestări menite să cinstească apropiatul jubileu. Elevii Liceului „Nicolae Bălcescu" din Rm. Vîlcea l-au avut ca oaspete pe academicianul Mihai Beniuc, cu care au purtat un însuflețit și substanțial dialog.

Dintre acțiunile cultural-educative destinate aceluiași eveniment s-au remarcat schimbul dintre Societatea cultural-științifică a elevilor din municipiul Rm. Vîlcea cu societatea omologă din Tîrgoviște, precum și întîlnirea tinerilor creatori cu scriitorii Ana Blandiana, Romulus Rusan și criticul Mircea Martin.

În interiorul acestei succinte relatări consemnăm o noutate de ultimă oră : uteciștii — elevi ai Școlii generale din Budești — îndrumați de profesorul Ion Banu și însoțiți de echipajul pionieresc „Flora", au pornit sîmbătă la amiază într-o expediție cu un obiectiv de o mare frumusețe : pe Vîrful Cozia, la cota 1676, temerarii cuceritori ai înălțimilor vor grava în stîncă o inscripție menită să eternizeze apropiata aniversare : „U.T.C. — Semicentenar 1922—1972"

DORU MOTOC

● PRIN intermediul secretarei comitetului U.T.C. al Liceului Nr. 10 din Timișoara eleva Aida Voștinan, „poposim" cîteva clipe în dreptul cîtorva inițiative dedicate semicentenarului U.T.C. Aproape 400 de elevi au efectuat în cursul săptămînii trecute peste 1 000 de ore muncă voluntar patriotică pe șantierul complexului comercial din Calea Șagului. Alte echipe de elevi au dat o serioasă mînă de ajutor extinderii atelierelor școlii. Ca urmare, în momentul de față, cele 80 de locuri existente în atelierele de electrotehnică și țesătorie s-au dublat. Luni dimineața s-a întors dintr-o excursie la muzeul Doftana, un grup de 30 de elevi. Violeta Vîntilă și-a exprimat astfel sentimentele încercate în această excursie : „Tot ce am văzut acolo ne obligă pe noi, cei de azi, să punem în ceea ce facem ceva din substanța pasiunii comuniștilor și uteciștilor". Organizațiile U.T.C. din anul II finalizează în cursul acestei săptămîni simpozionul „România pe drumul edificării societății socialiste multilateral dezvoltate". Adrian Bunescu din anul al treilea, investit cu sarcina finalizării acestei activități, ne spune : „Va fi o ilustrare vie, realizată prin mijloace moderne de care dispunem — hartă electronică, fotomontaje, episcoape, grafice — a realizărilor de azi, a celor viitoare, și a etapelor care au pus temelia acestor transformări".

I. DANCEA

CLUBUL INGENIOȘILOR

AUTOMATE, AUTOMATE

„Ce-ar fi — ne întreabă un cititor al rubricii — dacă totul, dar absolut totul în jurul nostru ar fi automatizat? Să existe automate pentru deschiderea ușii, pentru a ne dezbrăca și îmbrăca, pentru a pregăti mîncare etc., etc." În acest din urmă caz adeptul automatizării totale a uitat să precizeze dacă trebuie să mîncăm tot cu ajutorul automatului. Trebuie totuși să-i răspundem la întrebare: nu ar fi deloc bine. Noi, oamenii, ce-am mai face? Am ajunge noi înșine un fel de roboți care să mîncăm, să învățăm, să dormim sau să ne îmbrăcăm cum și cînd vor automatele.

În schimb, automatul pentru soneria școlii pe care ni-l propune elevul *DEACONU VASILE de la liceul din Horezu* — județul Vîlcea, este util — motiv pentru care îi și acordăm atenția cuvenită. Transcriem mai jos construcția și funcționarea automatului, așa cum ne-au fost trimise.

„Partea principală se compune dintr-un ceas deșteptător a cărui precizie trebuie să fie cît mai mare. Pe cadranul acestuia se vor fixa ploturi de contact — pentru orele cînd soneria trebuie să sune. Pe circumferința corespunzătoare vîrfului indicatorului orar se vor fixa ploturi în dreptul orelor, iar pe circumferința corespunzătoare vîrfului indicatorului minutar, se vor fixa ploturi în dreptul minutelor la care trebuie să se declanșeze soneria. Contactul se stabilește atunci cînd ambele indicatoare se află pe cîte un plot. Pentru a asigura contactul la „fix" și la „fără zece" ploturile orare trebuie să fie ceva mai mari (să înceapă cu 5° înainte de punctul corespunzător orei fixe și să se termine — pentru siguranță — cu 1° după ora fixă). Ploturile de pe circumferința orară, legate împreună, vor constitui un pol iar cele de pe circumferința minutară — cel de al doilea pol. Sistemul trebuie prevăzut cu un întrerupător pentru oprirea funcționării automatului — a circuitului electric — și cu un condensator pentru a evita scînteile la stabilirea contactelor".

Propunerea noului membru al „Clubului ingenioșilor" a fost studiată de inginerul electronist *TRAIAN FLOREA de la Institutul de proiectări telecomunicații*. Iată răspunsul pe care îl adresăm elevului V. Deaconu din Horezu.

„Soluția propusă nu ridică nici o problemă care să împiedice realizarea practică a automatului. Se impun totuși cîteva modificări în schema electrică. Mai întîi în legătură cu condensatorul. Prezența acestuia în circuitul contactelor nu este justificată. Cu atît mai mult cu cît tensiunea mică la care lucrează sistemul nu va da naștere la scîntei. Un lucru pe care l-a omis autorul propunerii, și care are o importanță deosebită, constă în alegerea transformatorului. Unul obișnuit de sonerie, nu va putea face față numărului mare de sonerii pe care trebuie să le alimenteze. Așa că — în funcție de numărul de sonerii instalate se va alege un transformator corespunzător".

Cea de a doua propunere de automatizare — al cărei autor este *RADU ȘERBAN din Alexandria* — jud. Teleorman — are în vedere realizarea unor aparate care să vîndă loz în plic. Într-o descriere mai sumară, automatul s-ar prezenta astfel: o casetă metalică cu un geam și cîteva butoane. În spatele geamului se pot deplasa — după ce moneda de trei lei a fost introdusă și a stabilit un contact — două tije cu ajutorul cărora se prinde lozul. O altă apăsare de buton și lozul va ieși din automat.

Tot inginerul Traian Florea îi răspunde și corespondentului din Alexandria. *„La modul general cum ni l-ați prezentat, nu putem spune că aparatul nu ar fi realizabil. Din păcate nu ne-ați prezentat — nici măcar principial — modul de funcționare a mecanismului prin care să se poată face extragerea lozului. Așa stînd lucrurile vom face cîteva observații de ordin general. După cum ne scrieți, aparatul va avea un punou cu lozuri. Nu mai multe de cîteva zeci. Cînd se vor termina, „încărcătura" va trebui completată. Și aceasta se va întîmpla foarte des. Pe de altă parte, cîștigurile vor trebui indicate din alt loc. Cred că un asemenea automat ar complica mult trebuințele. În ipoteza că aveți pus la punct sistemul de selecționare a lozurilor, încercați să-l adaptați la un produs de uz comun. Așteptăm.*

Redactorul rubricii
Ing. IOAN VOICU

● CASA corpului didactic din Bistrița, sprijinul permanent al universitarilor clujeni. Aici au fost organizate, în colaborare cu Universitatea „Babeș-Bolyai", consultații didactice, comunicări, expuneri. Conf. univ. Dr. Pompiliu Dumitrașcu, de pildă, a vorbit despre diferitele modalități de predare a elementelor stilistice în liceu, iar conf. univ. dr. Octavian Precup despre concepția actuală asupra eredității. Profesorul univ. dr. Gavril Scridon s-a întîlnit în mai multe rînduri cu cadre didactice din Bistrița.

● CUTREIERÎND platurile țării în lung și-n lat, pasionatul folclorist amator Dumitru Boieru-Hodăceanu din comuna Hodac, județul Mureș, a strîns în caietele sale, în aproape 20 de ani de muncă neobosită peste 8 500 de balade, doine, strigături și bocete din aproape toate zonele folclorice. Pasiunea înimosului cercetător nu s-a oprit însă aici. El a adunat de-a lungul anilor și un bogat material muzeistic: costume populare vechi, unelte gospodărești, ceramică, icoane pe sticlă, numeroase documente inedite.

● BIBLIOTECA centrală universitară „Mihail Eminescu" din Iași, deține numeroase cărți rare și documente istorice de mare valoare documentară. Între rarități se află un album în folio, unic în țară, tipărit la Roma în anul 1576 și care cuprinde 130 de planșe, reproduceri remarcabile după Columna lui Traian, tipărite pentru prima dată în lume.

CUMPĂRAȚI UN GONG PENTRU CANCELARIA ȘCOLII!

(Urmare din pag. I)

voltat pe mulți: unul dintre acești pedagogi, Teodor Istrate, a fost descoperit că se folosea de funcția pe care o avea pentru coruperea de minori și atragerea lor la niște perversiuni a căror descriere n-o suportă hîrtia. Cum a ajuns un asemenea om, pedagog într-o asemenea școală? Deschidem dosarele și aflăm că încadrarea s-a perfectat la cererea lui, după o probă de... 6 zile. „A dat dovadă — se spune în nota de caracterizare întocmită de unul din conducătorii grupului, directoarea adjunctă Mihaela Anghel — de spirit de inițiativă, aptitudini de pedagog etc.".

Să notăm că aceste generoase aprecieri „încununau" o activitate de mai puțin de o săptămînă. Dar înainte de a solicita un post de cadru didactic la grupul școlar, unde acticase I.T.? Cine mai știe! Conducerea școlii nu-și amintește!

Constituie modul în care I. T. a fost adoptat ca pedagog un caz aparte? Cituși de puțin! Din discuțiile purtate la fața locului, a rezultat că majoritatea pedagogilor de care dispune grupul au fost admiși în corpul didactic pe baza acelorași ministagii de probă și în cvasi necunoaștere a gradului lor de pregătire generală, a locurilor de muncă ocupate anterior. I. Oancea, de pildă, student la cursurile de zi ale Institutului politehnic, își „sacrifică" o parte din timpul liber pentru a fi pedagog la Grupul „23 August". N-ar fi nimic rău dacă și-ar îndeplini obligația cum trebuie. În realitate însă toți știu și el singur recunoaște, că nu-i rămîne timp suficient pentru activitatea didactică. „Să știți de altfel, ne declara el, că marea majoritate a colegilor mei se află în situații asemănătoare". Ca și alții, „pedagogul" se miră însă că noi venim cu asemenea întrebări: la angajare aceste „aspecte" nu au constituit motive pentru vreo obiecție?

Faptele sînt confirmate de către însăși conducerea grupului, care recunoaște că acești pedagogi se află, atît din punctul de vedere al pregătirii profesionale, cît și al interesului pe care-l acordă acestei munci, sub orice critică. Singurul lucru pe care nu-l înțelegem este, însă, atitudinea pur constatativă. Fiindcă, la urma urmei, cine răspunde de ceea ce se petrece în școală, inclusiv de calitatea profesională a pedagogilor?

Așa cum arată și imaginile fotografice, în ziua în care am vizitat școala peste tot stăpînea o notă de dezordine; o dezordine compusă din aspecte aparent minore. Unii elevi se plimbau pe coridoarele școlii cu țigara în gură. Pe băncile unor săli de clasă erau azvîrlite tot felul de haine. „Discuțiile" între elevi și pedagogii pe care i-am găsit se desfășurau deseori prin... urlete. Pe unul din coridoarele școlii se discuta despre niște bani furați dintr-un vestiar, despre faptul că lucrul nu se întîmplă pentru întîia dată... Am pătruns apoi într-unul din modernele cămine ale grupului; nu am întîlnit nici un pedagog sau elev de serviciu: oricine putea intra sau ieși cum ar fi dorit! Aspectul dezordinei, încurajat de un slab control, ne-a fost confirmat și de către o serie de elevi.

— Sala clubului, care oferă destule posibilități pentru organizarea unor acțiuni interesante — mărturisea elevul Ion Lițescu — rămîne adeseori pustie, în vreme ce unii școlari bat bulevardele, în căutarea divertismentelor".

„Acțiunile interesante — opina colegul său Alexandru Nenciu — nu sînt prea frecvente. De cele mai multe ori sala clubului, spre exemplu, nu găzduiește decît partide de tenis de masă și... vizionări de programe ale televiziunii".

— Avem foarte mulți elevi, ni se replica într-una din discuțiile avute la conducerea grupului; e greu să-i supraveghem pe toți în permanență (!?).

Desigur, munca educativă, îndeosebi cînd este vorba de o unitate școlară de asemenea proporții, constituie o sarcină complexă. Dar tocmai de aceea este necesar ca membrii colectivului de pedagogi să aibă o bună pregătire, să fie oameni cu pasiune pentru profesie, cu o ținută morală exemplară. Munca educativă pe care trebuie s-o desfășoare presupune printre altele o preocupare sistematică pentru organizarea unor acțiuni valoroase, cu bogat conținut instructiv-educativ, capabile să-i mobilizeze pe elevi în timpul lor liber, să devină focare de interes constant. Iată de ce nu ne este indiferent cu cine se lucrează, pe mîna cui sînt lăsați acești mii de tineri aflați la vîrsta formării lor pentru viață. Iată de ce „constatările", din păcate „neplăcute" etc., cu care își fac autocritica tovarășii din conducerea grupului (inclusiv tov. Valentin Marinescu, director responsabil cu problemele de tineret), nu sînt suficiente. În cancelaria acestei mari școli este nevoie de o bătaie de gong care să anunțe măsurile pentru trecerea la ordinea și disciplina necesară!

OMAGIU

(Urmare din pag. I)

bibliotecă și laborator, școală sau șantier, include forța descătușată a femeii, îi dă posibilitatea nelimitată de afirmare.

Și totuși, ceva ne face să fim totdeauna altfel în fața egalei noastre, s-o vedem mai plină de puteri, mai avîntată și mai stăpînă în toate. Sensibilitatea ei nu poate fi egalată cu nimic, ea depășește mereu cotidianul, avansînd rosturi și gînduri nebănuite, după un destin ce-i aparține. Pentru că în ființa ei femeia cuprinde **totul**, dînd însuflețire fiecărui colț tăcut și încremenit, îmbărbătînd și stăruind în acest tot după cel mai înălțător imn al vieții.

De aceea, **Ziua femeii** ne redeschide totdeauna cîte o cale luminoasă către ziua **Ei eternă**. În lumina acestui adevăr, an de an trăim **Ziua femeii** cu sentimentul că între timp ne-am mai îmbogățit spiritual, că am mai adăugat o nestemată de gînd și simțire la tezaurul pe care-l datorăm mamei, soției, prietenei. Este un spor calitativ, firesc adăugat conștiințelor noastre, în condițiile unei societăți al cărui principal mobil, al cărui principal motor este strădania continuă pentru optimizarea relațiilor interumane. În fiecare an, **Ziua femeii** — ca toate sărbătorile noastre de obște — consemnează încă o izbîndă pe drumul acestei nobile străduanii.

● CRONICI ● CRONICI ● CRONICI ●

TEATRU

DOUĂ IPOSTAZE ALE TINEREȚII

O coincidență de programare ne îngăduie să vedem în actuala stagiune bucureșteană două dintre piesele dramaturgului și omului de teatru sovietic, Viktor Rozov: **Într-un ceas bun** și **Balul absolvenților**. Spectatorul ambelor reprezentații are prilejul să asiste la o meditație unitară, coerentă, pe marginea unor chestiuni al căror interes artistic și social ține de cea mai stringentă actualitate.

Ca în mai toate scrierile sale pentru scenă, Rozov se arată aici preocupat, pe linia unei solide tradiții a literaturii și a teatrului rus, de poziția omului în raport cu propriul său destin, de problemele delicate ale responsabilității și ale conștiinței — în înțelesul moral cel mai larg al cuvîntului. Aflați la început de viață sau la ora bilanțului, puși în situația de a opta sau de a se autoexamina fără cruțare, eroii săi au deopotrivă însușirea de a căuta înfrigurat o **îndreptățire** pentru visurile sau pentru faptele lor, într-o ordine superioară a lucrurilor. Ei nutresc cu toții convingerea profundă (și, pe acest plan, o apropiere de conștiințele dostoievskiene nu mi se pare de fel nelalocul ei) că, dincolo de acțiunea inevitabilă a împrejurărilor exterioare, omul este cel dintîi răspunzător de traiectoria sa morală, vina sau meritul acțiunilor sale revenindu-i în exclusivitate. Bizuită pe această idee, dezbaterea etică a pieselor, deși formulată în termeni extrem de concreți și într-un limbaj teatral nu foarte evoluat, dobîndește o neașteptată înălțime și generalitate.

Pe noi, desigur, ne interesează și planul concret al dezbaterii.

Într-un ceas bun este istoria simplă a unor adolescenți chemați să facă, de fapt, cel dintîi pas în viață o dată cu examenul de admitere la facultățile moscovite. Problema nu este atît a „alegerii" unui drum — deși se discută mult despre vocație, despre talent, despre efortul necesar pentru a-și atinge idealul —, cît a **definirii calitative** a acestui drum. E important, desigur, să ajungi „ceva" (ne spun personajele), dar infinit mai important este să ajungi „cineva", adică un om întreg, consecvent cu sine, cinstit, întransigent. Nu „mediocritatea" este marea primejdie, ci trăirea inautentică, pierderea demnității și a sensibilității. Din înfruntarea acestor două concepții — poate prea explicită, poate cu un exces de demonstrație care „datează" această piesă scrisă în 1954 — rezultă întreaga valoare morală a comediei lirice a lui Rozov. Dintre numeroasele opțiuni pe care le implică, în chip obligatoriu, tinerețea, cea **etică** este, pentru el, fundamentală.

Exact în această perspectivă se întîlnesc să-și facă bilanțul, după douăzeci și cinci de ani de la terminarea liceului, foștii colegi din **Balul absolvenților**. Numele și destinele concrete ale personajelor sînt altele, dar continuitatea problematică este desăvîrșită. Grăbindu-se, în primele ore ale serii, să-și pună unii altora note conform „reușitei în viață" (zece pentru profesorul universitar de chimie sau pentru doctorul în filologie, doar șapte pentru modesta funcționară de la o agenție C.E.C. din Siberia, etc.), eroii piesei se află spre dimineață, după o îndelungată analiză în care fiecare s-a confruntat deopotrivă cu sine și cu ceilalți, în situația de a adopta un cu totul alt criteriu de apreciere. La ora adevărurilor nemachiate, grăitoare rămîne numai cantitatea de sinceritate, de omenie, de înțelegere, într-un cuvînt de **tinerețe** pe care fiecare din ei a izbutit să și-o păstreze în adîncul sufletului. Această viziune, nu lipsită de o anume sentimentalitate, are meritul de a se opune decis formulelor meschine ale „idealului practic", propunînd în locul lor un ideal existențial mai înalt și mai uman. Valoarea activă a unui asemenea teatru nu mai trebuie demonstrată, și ea ne silește să trecem cu vederea pînă și neîmplinirile de ordin dramaturgic, printre care cele dintîi ar fi risipirea ideii în prea multe episoade și persoane divergente și, în corolar, insuficienta adîncire a celor principale.

Cele două spectacole sînt, la rîndul lor, îndeajuns de precise și de convingătoare.

La Teatrul „Ion Vasilescu", **Într-un ceas bun** poartă semnătura regizorală a lui Călin Florian, care a insistat cu precădere pe însușirile de comedie ale textului. Totul a devenit astfel mai colorat și mai atrăgător, fără ca nucleul ideatic să-și piardă prin aceasta seriozitatea funciară. Un dram de măsură n-ar fi stricat totuși în unele portrete (mai ales al lui Andrei și al Galei) care riscă pe alocuri, prin exces de pitoresc, printr-o joacă nițel prea degajată și superficială a actorilor cu rolurile, să pună în umbră semnificațiile mai adînci ale personajelor. Nu e vorba, se înțelege, de calitatea celor doi interpreți; George Bănică și Mihaela Dumbravă se numără printre cei mai buni actori din generația tînără și chiar excesele lor izvorăsc din talent. Foarte agreabile, de asemenea, aparițiile Marietei Luca, ale lui Sorin Gheorghiu și ale lui Dinu Cezar. Trupa de tineret a teatrului din șoseaua Ștefan cel Mare are, fără îndoială, posibilități serioase, și poate numai statutul incert al instituției o împiedică să se afirme plenar. Pentru acești actori, **Într-un ceas bun** nu este încă o împlinire, ci numai un test. Iar pentru talentatul scenograf A. Ivăneanu-Damaschin, prilejul unei performanțe-surpriză: aceea de a semna cele mai urite decoruri și cele mai nepotrivite costume ale stagiunii.

La Teatrul Mic, regizorul D. D. Neleanu a urmărit să obțină cu **Balul absolvenților**, o rezonanță ceva mai profundă. Cu concursul scenografului Dan Jitianu, el a abstractizat oarecum spațiile acțiunii, în așa fel încît generalitatea disputei morale să devină mai pregnantă. Demersul său s-a oprit însă la jumătate și spectacolul ezită, în unele porțiuni, între concretețe și simbol. Ceea ce îi dă totuși continuitate este discreta melancolie a tonului, nostalgia sinceră și caldă, adesea plină de dramatism, care depășește nu o dată sentimentalitatea textului. Nu toți actorii se simt în largul lor în această tonalitate foarte specifică, dar cîțiva dintre ei și-o însușesc fără dificultăți: Constantin Codrescu (simplu, profund, convingător), Doina Tuțescu (cu mijloace de o rafinată sensibilitate), Vali Cios (cu căldură, cu forță de interiorizare și cu o rară distincție), Boris Ciornei (jucînd emoționant condiția umilă a personajului). Interpreții personajelor tinere sînt evident, mult mai stînjeniți, în primul rînd din pricina nepotrivirii de vîrstă. Singurul care se află la locul lui este un oaspete, studentul M. Dinvale de la I.A.T.C., un debutant extrem de promițător. Este limpede că trupa Teatrului Mic resimte nevoia unei urgente infuzii de forțe tinere.

SEBASTIAN COSTIN

CULTURĂ DE MASĂ

Turneele Thaliei sînt așteptate și de căminele culturale

Deunăzi, studenții Conservatorului de muzică „Ciprian Porumbescu" din București au susținut cu mare succes și reușită artistică un concert popular avînd ca repertoriu cîntece de masă și piese celebre din muzica clasică. Desigur, acest lucru este firesc la studenții Conservatorului. Iar cîntecele lor au fost ascultate de muncitorii Uzinelor „23 August" (într-un loc foarte nepotrivit, chiar ostil muzicii, în hala cea mare a mașinilor croită din oțel și sticlă, adevărat metropolitan. Care a fost rostul muzicii între zgomotele infernale produse de ciocanele de forjă, cînd știm că acestei arte îi sînt destinate atheneele cu pereții de catifea; acolo se aude cel mai clar murmurul violoncelului ori șoapta harpei! Sferele industriale de sticlă și beton exprimă doar forță și tărie, iar zgomotele lor tulbură armonia sonoră. Cu toate acestea concertul studenților nu a fost expresia unei originalități forțate, ci un spectacol nemaipomenit de frumos. În pauza de la ora 11, giganții tăcuți scoși de sub tensiunea electrică, vitalizantă, au devenit oțel rece, iar în spațiul celest al marii cupole s-a auzit foarte clar, energică și viguroasă, muzica lui Wagner. În această postură „artistică" hala cea mare a mașinilor de la „23 August" apărea ca un peisaj industrial romantic. De fapt studenții, asemenea trupelor ambulante din vremea lui Shakespeare, voiau prin acest mic concert improvizat ad-hoc să pună în temă muncitorii uzinei care, seara sau după-amiaza, ar fi venit să vadă la club întregul spectacol. Enescu, Liszt, Ciprian Porumbescu, Eduard Caudela, Mozart, Marțian Negrea, Sabin Drăgoi, Bella Bartock, Mussorgski, Schubert, Ceaikovski, au fost ascultați în același fel și la Uzinele „Grivița roșie".

Inițiativa studenților (cel mai potrivit cuvînt pentru cazul de față) care nu mi se pare de fel deplasată dintr-un cadru cultural îmi amintește de aezii vechii Grecii, sau de comentatorii poemelor lui Dante care, (fără să se sfiască că nu li se asigură un cadru adecvat și un public select) recitau în piețele publice opera dantescă. Tot așa au circulat, oral, vreo 200 de ani poeziile lui Villon; iar Eschil a cîștigat laurii întrecîndu-se public cu ceilalți poeți în arenele teatrului de la Epidaur.

Dacă astăzi beneficiem de atîtea săli de spectacole, nu înseamnă că numai în spațiul magic al Thaliei se poate auzi șoapta înfiorată a tragedianului ori rîsul șăgalnic al iubirii. Teatrul este laboratorul, aici se face „miss-en-scena", aici se șlefuiește replica și se răscroiesc costumele, dar „trupa" ar putea fi mobilă, peregrină, ca în vechile campanii, așa cum mărturisea la TV., maestrul Sică Alexandrescu. Pornind de la concertul studenților, inedit ca modalitate de desfășurare artistică, aș vrea să subliniez faptul că (în ciuda mijloacelor de locomoție, comode și mult mai rapide decît camionul cu cai de pe vremuri) astăzi teatrele își programează, față de cerințe și necesități, prea puține turnee artistice. Teatrele din Capitală întreprind uneori turnee (ca pe o ispășire) cel mai adesea prin stațiunile climaterice, pe litoral și în orașele cu tradiție. Cele din provincie vin la București, unde iarăși există o bogată tradiție. În localitățile unde nu există încă tradiție dar oamenii s-au străduit să-și construiască frumoase săli de spectacole, acestea rămîn fatalmente, în limita spectacolelor de amatori? Un teatru care se respectă își recrutează întotdeauna un public nou. Slobozia, Caracal, Medgidia, Măcin, Alexandria, Fălticeni, Dorohoi, Darabani, Rădăuți, Marghita, Baia de Aramă, Sebeș, Ineu, Hațeg, Vașcău, Beiuș, Măgurele, Calafat, Corabia sînt localități care, mai cu seamă în ultimii ani, au înălțat culturii splendide edificii și așteaptă, măcar o dată pe an să ridice cortina unei trupe de teatru profesioniste. Spectacolul unei seri de teatru aici, nu ar semnifica doar distracția, actorul profesionist, cel mult așteptat, ar oferi un stil, o modalitate de lucru teatrului de amatori din localitate. „O scrisoare pierdută" ocupă în Capitală două mari scene de teatru. Aici va rămîne spectacolul? Scena de la Rădăuți sau Solca nu l-ar putea găzdui? În ultima vreme chiar satele au construit cămine culturale în stare să satisfacă și cele mai pretențioase turnee. Teatrele din provincie care aduc la București colective minunate ce stîrnesc aplauze, de ce nu procedează la fel și în comunele „Zece hotare", Dăbuleni sau Grojdibod? Primul pas, ca să-și cîștige spectatori noi, trebuie să-l facă teatrul, apoi și spectatorii, în trecere pe la oraș, între stadion și teatru vor opta pentru teatru. Concertele populare susținute de studenții de la Conservator — hotărîți prin efortul lor să înscrie în „topul" succeselor din „Săptămîna" pe Ileana Iliescu sau Nicolae Herlea, alături (sau înaintea) lui Dan Spătaru sînt, de fapt, operă de culturalizare, de educație artistică. Ei urmează frumoasele exemple oferite de către corul de cameră „Madrigal" care nu s-a sfiit să cînte melodii de Purcell sau Palestrina sub macaralele gigant ale șantierelor de construcții. Aceasta este de fapt acțiune culturală de masă, capacitatea unei instituții culturale de a stabili în mod frecvent, contacte cu marele public. Așteptăm ca melodiile faimoaselor formații studențești „Roșu și Negru", „Phönix" sau „Mondial" atît de frecvente la televiziune, să străbată asemenea „Madrigalului", itinerariul sinuos al șantierelor.

ION MARCOVICI

Sub semnul înflăcărat al muncii

(Urmare din pag. I)

nit nivelul întregii activități, se manifestă ca patrioți înflăcărați, militanți consecvenți pentru înfăptuirea politicii partidului, promotori ai noului, ai exigenței și combativității revoluționare, exemple de conștiință înaintată. Manifestările desfășurate în cinstea aniversării semicentenarului U.T.C reprezintă expresia deplinei noastre angajări, legămîntul nostru de luptă și muncă făgăduința solemnă că vom face tot ceea ce va fi necesar pentru cinstirea și fericirea patriei noastre socialiste.

— O direcție fundamentală în munca de organizație a fost și în această perioadă activitatea de mobilizare a tineretului la îndeplinirea exemplară, la un înalt nivel calitativ, a sarcinilor profesionale, pentru sporirea eficienței întregii activități economice. Care sînt principalele acțiuni specifice întreprinse de organizațiile U.T.C. din județ?

— În succesiunea înscrierii lor în planul de activitate al comitetului nostru județean, subliniem rolul exercitat de dezbaterile asupra cifrelor de plan, cînd organizațiile U.T.C. din unitățile economice și-au luat angajamente proprii. Sînt apoi de amintit discuțiile privind comportarea la locul de muncă, corelate inițiativelor „Minutul acuză, minutul felicită". „Cu microfonul printre întîrziați", „Fiecare minut, folosit cu eficiență maximă pentru producție", precum și olimpiadele pe meserii, concursurile profesionale pentru electricieni, mineri, mecanizatori, pentru tinerii din cooperație și comerț.

Un obiectiv important al muncii noastre l-a constituit, de asemenea, întărirea activității organizațiilor U.T.C. din marile unități industriale, pentru educarea muncitorească a tinerilor, pornind de la realitatea că în acest cincinal vor intra în producție în județul nostru 13 noi întreprinderi. Totodată, am avut în atenție deosebită problemele tinerilor și organizațiilor U.T.C. din construcții — în prezent sector cu pondere mare în organizația noastră județeană. Remarc în același timp acțiunea declanșată în legătură cu contribuția noastră la realizarea sarcinilor din zootehnie și pomicultură, dar îndeosebi pentru realizarea programelor de îmbunătățiri funciare. Ne continuăm activitatea pe șantiere locale deschise anul trecut — Șieu și Reteag — însă am inițiat noi șantiere și la Nușeni, Șintereag, Dumitra, Lechința și altele, unde se lucrează din plin. Ne vom îndeplini angajamentul de a executa lucrări de combaterea eroziunii solului pe o suprafață de 2 800 ha, la consolidări de maluri, precum și în acțiunea pentru defrișări și întreținerii de pășune, în suprafață de 6 000 ha.

— Aceste luni au adus, pretutindeni, o adevărată efervescență a inițiativelor tinerești, s-au lansat chemări la întrecere avînd o mare diversitate de obiective. Care este inițiativa cea mai reprezentativă a tinerilor din județul Bistrița-Năsăud?

— La propunerea uteciștilor de la C.A.P. Bistrița, de a se constitui echipe de tineri care să patroneze lucrările de întreținere și fertilizare a solului în livezi, ca și a celor de plantări de pomi fructiferi, s-a lansat pe scară largă, în toate organizațiile U.T.C. de la sate, acțiunea „Fiecare tînăr plantează un pom și întreține zece". Ca urmare, în această primăvară, livezile din județ se vor îmbogăți cu încă 30 000 de pomi fructiferi.

Calitatea

(Urmare din pag. I)

P.C.R.", „Partidul comunist Român — făuritorul și conducătorul organizației revoluționare de tineret", „U.T.C. — organizația politică revoluționară a tineretului din România". Toate s-au concretizat în numeroase întîlniri ale unor cadre de partid și ale organizației noastre cu tinerii.

De ce am spus toate acestea? Pentru că este vorba de accentul ce s-a pus pe calitate. Aici putem, într-adevăr vorbi, în sensul cel mai bun, de o campanie. O campanie, deoarece **calitatea** fiecărei acțiuni întreprinse în întîmpinarea semicentenarului a figurat ca un prim punct pe agenda de lucru a fiecărei organizații. Și cînd mă refer la calitate, mă gîndesc înainte de orice la numărul mare de tineri care au înțeles să ne urmeze, la interesul stîrnit de acțiuni, nu întotdeauna absolut noi și cu nume sonore. În acest mod putem spune că perioada care a precedat semicentenarul a constituit, pe drept cuvînt, un salt calitativ în viața organizației noastre, un vîrf pe care l-am cucerit și pe care ne vom strădui să-l păstrăm permanent în rîndul succeselor.

— Sînteți de acord să schițați, fie și în linii mari, impuse de spațiul restrins al discuției noastre, ce învățăminte se pot trage, învățăminte ce decurg din nivelul calitativ al acțiunilor întreprinse?

— Iată de pildă, unul din ele. Cum spuneam, s-au organizat, în număr foarte mare, întîlniri ale tinerilor cu activiști de partid (unii din ei au lucrat în trecut în ilegalitate). Pot spune că acestea au avut o mare priză în rîndurile tinerilor. Au fost cazuri (municipiul Tîrgoviște, comunele Valea Lungă, Răcari, Voinești, Dobra, Vișina etc) cînd prin întrebările ce s-au pus, întîlnirile respective s-au prelungit mult peste timpul estimat de noi. Pe tineri îi interesa istoria organizației noastre, modul în care își îndeplineau uteciștii sarcinile de organizație în anii teroarei instituită de regimul trecut, cum se îmbinau metodele muncii ilegale cu cele legale.

— Și care ar fi învățămintele de reținut de aici?

— Simplu de răspuns. Cînd pe tineri îi interesează tema acțiunile nu pot deveni plicticoase. La fel e și în cazul unei practici mai vechi a organizațiilor noastre: dezbaterile de la început de an pe marginea sarcinilor de producție ale unităților economice, ale tinerilor. Am reușit ca la multe din ele („Steaua electrică" — Fieni, U.U.P. — Tîrgoviște, I.C.M.D., Grupul de șantiere, I.M. Mija) să-i cointeresăm pe tineri, să facem ca dezbaterile să fie vii și cel mai important, fructuoase. Inutil să amintesc că atunci cînd am pornit la organizarea acestor dezbateri am căutat să ne debarasăm de formalismul în care se desfășurau altădată. Ceea ce constituie, de asemenea, o învățătură foarte utilă pe care am tras-o în decursul acțiunilor închinate semicentenarului.

1922 1972 UTC La 50-a ANIVERSARE

ORGANIZAŢIA NOASTRĂ ÎN PRAG DE ANIVERSARE

Un plus de maturitate şi discernămînt

CONSTANTIN CHIRILĂ,
prim-secretar al Comitetului judeţean Cluj al U.T.C.

— O seamă de rosturi educative ale acţiunilor dedicate aniversării semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist se realizează prin evocarea tradiţiilor sale de luptă, sub conducerea partidului. În ce mod au fost valorificate de către organizaţiile U.T.C. din judeţul Cluj lecţiile de „istorie vie" ale trecutului ?

— Realităţile judeţului nostru au constituit un obiectiv permanent al întregii suite de manifestări educative organizate în întîmpinarea semicentenarului U.T.C. De exemplu, pe linia tradiţiilor glorioase de luptă şi muncă şi-au înscris activitatea, încă din perioada ilegalităţii, şi o serie de organizaţii din judeţul nostru cum sînt cele de la U.M.M.R. „16 Februarie". Uzina „Unirea", Universitatea „Babeş-Bolyai" şi Institutul Agronomic din Cluj, „Sticla" Turda, C.F.R.-Deş ş.a. În anii marilor prefaceri revoluţionare, după 23 August 1944, tinerii din judeţul Cluj, români, maghiari şi de alte naţionalităţi, muncitori, ţărani, studenţi, elevi au răspuns cu entuziasm la chemarea partidului, printr-o largă participare la înălţarea unor obiective economice, din industrie şi agricultură, a unor însemnate lucrări de interes social. Şantierele naţionale Ceanu Mare — Cluj, Salva-Vişeu, Fabrica de zahăr Luduş, Complexul studenţesc nr. 1, Casa de cultură a studenţilor şi Sala sporturilor din Cluj sînt doar cîteva dintre realizările importante la care tineretul şi-a adus, de asemenea, un aport susţinut. Firesc, evocarea lor a constituit obiectul unor importante acţiuni politico-educative.

În scopul aprofundării de către tineri a patrimoniului revoluţionar dobîndit de U.T.C. în existenţa sa semicentenară au avut şi au loc o serie de întîlniri cu membri ai birourilor comitetelor judeţean, municipale, orăşeneşti şi comunale de partid, cu membri P.C.R. care au activat în anii ilegalităţii, cu foşti uteciţi participanţi la războiul antihitlerist sau pe şantierele naţionale ale tineretului. În toate organizaţiile U.T.C. din judeţ a fost organizat colocviul-dezbatere „50 de ani de luptă şi muncă sub conducerea P.C.R.", au loc simpozioane, expuneri, prezentări de cărţi din literatura social-politică, concursuri gen „Cine ştie răspunde", toate împreună răspunzînd dorinţei tinerilor de a cunoaşte istoria poporului, a partidului, a organizaţiei noastre.

— Ce trăsături afirmă mai pregnant aceste retrospective istorice, acum, în întreaga activitate a tineretului ?

— Se poate remarca, în faptele de muncă ale tinerilor, în întreaga activitate a organizaţiilor U.T.C., un plus de maturitate şi discernămînt în legătură cu înţelegerea rolului şi locului lor în societatea noastră socialistă. Este incontestabil un cîştig pentru actul de instrucţie şi educaţie faptul că multiplele dezbateri întreprinse de tineri în cadrul organizaţiilor U.T.C. urmăresc două coordonate principale : tineretul **ca participant** la făurirea valorilor materiale şi spirituale ale societăţii şi **ca beneficiar** al acestora.

— Cadrul complex, polivalent, al activităţii politico-educative şi organizatorice a organizaţiilor U.T.C. marchează în mod evident, prin iniţiative şi acţiuni concrete, creşterile valorice amintite ?

— Mutaţii calitative vizibile au început să aibă loc în ultima perioadă şi în viaţa internă de organizaţie. Îndemnul adresat de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, ca organizaţiile U.T.C. să devină adevărate colective de luptă pentru educaţia comunistă, a întărit spiritul de responsabilitate şi exigenţă în rîndul tinerilor şi, după cum o dovedesc tot mai mult în activitatea lor organizaţiile U.T.C., a declanşat o largă mişcare pentru cunoaşterea şi asimilarea valorilor încorporate în patrimoniul marxist-leninist al partidului nostru. Intensificarea educaţiei politice, realizarea ei prin forme ce implică nemijlocit acţiunea directă, a sporit eficienţa contribuţiei organizaţiei în formarea şi dezvoltarea atitudinii combative, revoluţionare faţă de viaţă, a dat dimensiuni şi mai clare calităţii politice de membru al U.T.C.

Numeroasele iniţiative întreprinse de tineri în scopul sporirii contribuţiei lor la procesul de producţie, la activitatea de muncă patriotică, la îmbunătăţirea instrucţiei şi educaţiei şcolare, în consolidarea cunoştinţelor politico-ideologice dovedesc că sîntem pregătiţi să întîmpinăm jubileul de la 19 martie cu noi rezultate remarcabile.

ION TRONAC

Brigada „Scînteii tineretului" transmite: ÎN JUDEŢUL CLUJ

EFORTURI TINEREŞTI, ÎN RITM CU PRIMĂVARA

„Nici o maşină şi nici un utilaj sub randamentul planificat, nici un minut nelucrat"

Cîmpia Turzii

COTA ÎNALTĂ A RĂSPUNDERII

Ştiam, aşa fusesem informaţi : „Mîine, duminică, la Uzinele Industria Sîrmei din Cîmpia Turzii se lucrează, ca în orice zi obişnuită, în secţiile cu foc continuu — laminoare, trăgătoria de oţel tare nr. 2, oţelărie". Predocumentaţi deci, stabilisem ca atenţia să ne fie îndreptată asupra acestor compartimente ale producţiei. Stabilisem... Cum însă, de obicei, „socoteala de acasă nu se potriveşte cu cea din tîrg" după numai cîţiva paşi în întreprindere a trebuit să facem o escală neprevăzută. În dreptul cabinetului de protecţia muncii întîlnim un grup de tineri.

— Cei mai mulţi dintre ei, Constantin Stanciu, Iosif Bodor, Ştefan Topa — ne spune tovarăşul Ion Jecan, şef de birou în cadrul serviciului personal — au mai lucrat şi înainte la noi. Acum, după satisfacerea stagiului militar, s-au reintors „acasă". Cum prin încorporarea altor colegi de-ai lor au rămas multe locuri de muncă libere, cum maşinile îi aşteaptă, ne-am gîndit să predăm astăzi cele opt ore de instructaj de protecţia muncii, punte obligatorie de trecut înainte de a-şi lua în primire posturile.

Tehnicianul Ştefan Egye şi tînărul psiholog Pitic Zarone Mircea, de la cabinetul de ergonomie sînt şi ei prezenţi

— Dar, întrebăm, de ce atîta grabă, de ce n-aţi amînat pentru mîine ?

— Cum de ce ? se miră Ştefan Pop, secretarul Comitetului U.T.C.

Răspuns care fac inutile orice alte comentarii suplimentare. Aşa încît ne îndreptăm spre Trăgătoria de oţel tare nr. 2. Pe cei mai mulţi dintre uteciştii ce lucrează aici îi cunoaştem mai de mult, paginile ziarului nostru au găzduit anul trecut un amplu reportaj despre brigăzile de tineret constituite în acest important compartiment de fabricaţie, brigăzi ce se remarcă azi şi ieri, şi oricînd de la înfiinţare — prin modul exemplar în care se achită de sarcinile de producţie, brigăzi ai căror membri sînt cotaţi printre cei mai buni muncitori ai secţiei. Aprecieri pe care ţine de altfel să le facă şi tovarăşul inginer şef Iosif Nagy.

— Iată, ne arată dînsul lîngă o maşină de trefilat, una din ultimele realizări ale unui brigadier, Emil Ardeleanu. Este vorba de o îmbunătăţire tehnologică ce permite o mai judicioasă alimentare a utilajului, raţionalizare concretizată în creşterea sensibilă a productivităţii muncii şi pe care intenţionăm să o extindem.

— Ne reamintim, îl abordăm pe secretarul Comitetului U.T.C., că atunci, la început, cînd au demarat brigăzile, în componenţa lor au intrat nu numai muncitori „de elită" dar şi cei care întîmpinau dificultăţi în integrarea profesională. Care a fost evoluţia lor ulterioară ?

— Nu numai că şi-au potrivit paşii cu cei ai colegilor — răspunde Ştefan Pop — dar pot afirma fără teama de a greşi : „din cei din urmă, au devenit cei dintîi".

— Cum este pulsul producţiei în această duminică ?

— Normal, cel al unei zile obişnuite. Scontăm însă pe obţinerea unei producţii suplimentare întrucît dacă altădată lucram numai în două schimburi — dimineaţă şi cel de noapte — astăzi l-am organizat şi pe cel de-al treilea.

Următorul popas : laminorul nr. 3. Înaintînd pe linia fluxului tehnologic remarcăm, amănunt semnificativ, că la majoritatea posturilor de comandă se află operatori tineri. La postul 1 Alexandru Kira introduce printr-o simplă manevrare de buton ţaglele în cuptor ; la al doilea Dan Lazăr dirijează electronic evacuarea acestuia : la al treilea Aron Sabău dă cale liberă ţaglelor către caja de laminare... Pe Ioan Hajos, secretarul organizaţiei U.T.C. de aici îl găsim în camera centrală de comandă.

— Avem o zi destul de grea, ne spune Ion Hajos. Ieri de-abia s-au încheiat, la o parte din utilaje, reviziile care au loc periodic, din zece în zece zile. Cum uneori se mai întîmplă ca ele să nu fie executate ireproşabil (trebuie să o recunosc, i-am cam scăpat din mînă pe lăcătuşi şi electricieni, de mîine însă, gata, vom constitui, la nivelul organizaţiei, un control riguros asupra modului în care-şi pregătesc sculele necesare, asupra lucrărilor executate), sînt necesare, din mers, mici corecţii. Nu ne facem însă nici o grijă. După ce la ora 15,00 vom pleca acasă, seara la 23.00 vom reveni în tura de noapte aşa că, chiar dacă acum ritmul s-a încetinit puţin, tot noi îl vom impulsiona pînă mîine dimineaţă. Nu de alta, dar dacă în ianuarie am realizat peste plan 1.500 de tone, nici în luna aceasta nu ne vom lăsa mai prejos. Cu atît mai mult cu cît ne este viu în minte îndemnul tovarăşului Nicolae Ceauşescu. „Nici o maşină şi nici un utilaj sub randamentul planificat, nici un minut nelucrat !".

În sfîrşit, oţelăria. Spre ghinionul şi norocul nostru am ajuns tocmai în momentul elaborării unei noi şarje. Spre ghinionul nostru pentru că nu putem să tulburăm din munca lor, concentrată, dîrză, pe aceşti bărbaţi. Spre norocul nostru pentru că avem prilejul de a asista la fascinanta geneză a oţelului. Îi reîntîlnim pe cei mai mulţi dintre tinerii oţelari seara la clubul muncitoresc din oraş unde colegii lor Alexandru Moldovan, Mircea Rotaru şi Vasile Onişor participă la una din manifestările dedicate Semicentenarului, concursul „File din istoria U.T.C.". Una din aceste file au scris-o în duminica în care i-am vizitat tinerii acestei uzine de prestigiu a industriei româneşti.

GH. GHIDRIGAN

CEANU MARE : două generaţii, umăr lîngă umăr : Ion Dolha şi Vasile Făgădar — foşti brigadieri pe „Magistrala ţăranilor" — şi Vasile Crişan, actualul secretar al comitetului comunal U.T.C. În medalioane : cei doi brigadieri, cu un sfert de veac în urmă

Ceanu Mare

După 25 de ani — pe „MAGISTRALA ŢĂRANILOR"

...Bumbeşti—Livezeni, Agnita—Botorca, Salva—Vişeu, Lunca Prutului, APACA, Ceanu Mare... Aţi auzit de Ceanu Mare ?...

Cu aproape un sfert de veac în urmă, pe aceste mîndre meleaguri clujene, primăvara a venit cu altfel de cîntec decît acela molcom unduind de veacuri potrivit liniei tihnite a peisajului. A venit cu cîntecul exploziv al brigadierilor — oaste tînără a Reconstrucţiei, mobilizată pe întreg cuprinsul ţării de chemarea partidului, a organizaţiei de tineret, de strălucirea celui mai înalt ideal : slujirea patriei... Bumbeşti-Livezeni, Lunca Prutului, APACA, Ceanu Mare... Un drum de fier către Paring, o luncă moldavă redată agriculturii, o fabrică în inima Capitalei, o conductă sub zarea Feleacului. Adică o magistrală menită să pulseze căldură şi forţă spre casele şi uzinele Napocăi, cetate pe atunci încă nevindecată de rănile războiului... Aici, la Ceanu Mare a fost nodul acelei magistrale de început, punctul ei fierbinte, în jurul căruia s-au adunat sute, apoi mii de tineri, unii veniţi din alte zări ale ţării, alţii — cei mulţi — ridicaţi de-aici, din satele în mijlocul cărora numele Ceanu Mare vibra ca un semn de emblemă... Erau ţărani ai locurilor, ai Someşului şi Feleacului, ai Turzii, cu toţii tineri, cu toţii ridicaţi la cunoaşterea de sine — ca generaţie, ca unitate de forţă constructivă, politică şi civică — în împrejurările eroice ale plăsmuirii Magistralei. Albie adîncă şi trainică, deschisă în pămîntul Transilvaniei pe o lungime de 55 de km., reporterii vremii au numit-o solemn : „Magistrala nord-sud", iar poeţii tineri de-atunci au gravat-o în stanţe pe măsura epocii, unul dintre ei — numind-o, frumos şi adevărat : „Magistrala ţăranilor". Apoi, cărbunele fermecat al unei mereu tinere şi neuitate artiste (Florica Cordescu) şi-a însuşit acest nume şi, pornind de la el, i-a nemurit pe brigadierii de-atunci sub chipul şi alura unor cavaleri-ţărani, coborînd dealurile spre conductă cu largi cojoace-pelerină pe umeri şi cu mieii primăverii purtaţi pe după gît ca nişte colane vii ale unor căutători, în contemporaneitate, ai linei de aur... Timpul şi faptele zămisleau — ca toţi cei 25 de ani care aveau să urmeze — gînduri şi imagini de baladă şi leit-motivul baladei de-atunci poate fi găsit, de pildă, într-unul dintre cele mai fierbinţi cîntece pe care le cîntau brigadierii de pe Magistrala ţăranilor : „S-au sculat şi vin ţăranii / Că-i vremea celor mulţi de-acum..." Cîntec care se mai cîntă şi astăzi prin aceste locuri.

Primăvara lui 1972. Stau de vorbă, la Ceanu Mare, cu trei dintre miile de ţărani care-au lucrat la conductă, care de un sfert de veac, sub flamura ce i-a ridicat şi adunat atunci, vin şi tot vin — cu anii şi experienţa, cu faptele şi înnoirile lor — către clipa de faţă... Sînt oameni în puterea vîrstei, au feţe brăzdate şi staturi grele de timp. Cavalerii romantici sînt acum bărbaţi. Cu trecut. Cu nepoţi. Cu răspunderi. Se numesc : Dolha Ioan, *tehnician, secretar al Comitetului de partid de la S.M.A. Ceanu Mare,* Făgădar Vasile, *şef de fermă zootehnică la C.A.P. Bolduţ,* Roman Teodor, *primarul comunei... Toţi trei au lucrat la Magistrală, toţi trei îşi aduc aminte epoca în toate detaliile ei („Eram tineri şi cam desculţi, dar cînd o zis partidu' : Hai ! ne-am ridicat toţi ca unu, că nu se putea altfel : Clujul avea nevoie de conductă ca omul de aer...". „Nu prea aveam ce-mbuca, dar ieşeam la lucru numa cu steagu-n frunte şi cu ceteraşii, care cîntau, şi ei, de dimineaţa pînă seara, tot voluntar". „Vreţi nume de brigadieri de-atunci ? Păi să vă spun: Iulian şi Ion Filip, Ion Hădăran, Gavrilă Coprean, Ioan Istrate, Aurel Moldovean, Saporan Aurel, Ioan Istrate II. Şi adăugaţi-i şi pe ceteraşi : Şandor Busuioc, Tirică, Tănasie, Gruia, Ioan Riza... Da' mai bine scrieţi aşa :* Toţi ţăranii de pe-aici, de-o seamă cu noi, au fost în tinereţele lor brigadieri. *Aşa să scrieţi, că aşa-i mai drept"). Apoi, toţi trei se întrec să extragă semnificaţia în epocă, în devenire, a faptei lor de tinereţe. Notez trei idei : „Atunci, pe şantier am deprins cum se cuvine munca laolaltă. Eu zic că nu întîmplător noi cei din Ceanu Mare, am avut, printre primii în judeţ, gospodărie colectivă" (V. Făgădar). „Tot de-atunci am început noi, ţăranii, să prindem drag de tehnică. Aşa am ajuns eu mecanizator" (I. Dolha). „La noi, ca în toate satele din împrejurimi, de-atunci s-a păstrat tradiţia muncii voluntare. Eu în treburile de gospodărire a comunei cel mai bine mă ajut cu tinerii" (T. Roman).*

Mîndru, nespus de mîndru de această afirmaţie, Vasile Crişan, *tehnician veterinar, actualul secretar al Comitetului comunal U.T.C. (13 organizaţii, peste 500 de utecişti), aduce, în replică la faptele de demult, faptele tovarăşilor săi de generaţie, împlinite în tot ce priveşte viaţa şi bunăstarea comunei : toţi tinerii din Ceanu Mare lucrează în acord global, uteciştii au luat în „antrepriză" 50 de ha. de păşune, mecanizatorii s-au întrecut pe ei înşişi în perioada reparaţiilor, căminul cultural zumzăie de prezenţa activă, perseverentă a tinerilor, ulîţele se înfrumuseţează datorită lor, o nouă şcoală, o brutărie, un drum nou, de 4 km., sînt obiective unde tineretul este prezent în mod firesc, ca la împlinirea unei datini transmise din părinţi... „Vreţi nume ? Păi să vă spun : Măriuţa Ciocan, Veronica Jelade, Vasile Rusu, Maria Cuc, Mihai Balba, Gavrilă Berchişan, Adalbert Lazlo, Ioan Iulian, Ioan Săutean... Da' mai bine scrieţi aşa :* Toţi tinerii din Ceanu sînt prezenţi în tot ce priveşte viaţa comunei. *Aşa să scrieţi, că aşa-i mai drept".*

Ceanu Mare 1948—1972.

Trainic implantată în aceste pămînturi rodnice, Magistrala Nord—Sud, „Magistrala ţăranilor" stăruie în peisaj şi în timp, în conştiinţa oamenilor, ca un simbol : al înaintării perpetue a ţărănimii noastre — generaţie de generaţie — spre comunism. Spre zarea abia întrevăzută cu un sfert de veac în urmă, în primăvara peste care, ca şi astăzi, în prag de sărbătoare a tinereţii, flutura flamura înaltă a partidului şi răsuna cîntecul de foc :

„S-au sculat şi vin ţăranii,
Că-i vremea celor mulţi
de-acum..."

PETRE DRAGU

Cluj

CEA MAI EXIGENTĂ „COMISIE DE EXAMINARE" : PUBLICUL

— În ce an eşti, Ulpia Anghel ?

— Anul IV. Ultimul. La Conservator.

— Unde ţi-ai petrecut vacanţa ?

— Aici, la Cluj.

— De ce ? Parcă spuneai că nu eşti clujeancă.

— E adevărat. Locuiesc la Tîrgu Jiu. Dar ansamblul nostru pregăteşte intens un spectacol pentru Festivalul formaţiilor artistice studenţeşti şi... am renunţat la vacanţă. Am mai avut de susţinut şi nişte spectacole, ori aici, la Cluj, ori în diferite comune din judeţ. Nu puteam să plec.

Aş putea reproduce acest dialog de 28 de ori, schimbînd doar interlocutorul. Pentru că, la fel cu **Ulpia Anghel, Elena Săişeanu, Gheorghe Muşan** sau **Ovidiu Mogoşan**, toţi ceilalţi membri ai ansamblului de dansuri folclorice „Mărţişorul" aparţinînd Casei de cultură a studenţilor din Cluj, şi-au amînat vacanţa pentru a pregăti noi şi noi spectacole dedicate semicentenarului U.T.C. în faţa muncitorilor sau ţăranilor, mai ales în faţa ţăranilor.

Studenţi din toate instituţiile de învăţămînt superior ale Clujului, reprezentînd — ca oricine — aproape toate zonele folclorice ale ţării, s-au reunit sub „bagheta" instructorului de dansuri **Florin Ciobanu**, formînd un ansamblu închegat.

De fapt, aşa cum am dedus din relatările interlocutorilor, nici unul dintre componenţii ansamblului nu a trăit încă o vacanţă studenţească în sensul comun al cuvîntului. Studenţia a însemnat pentru ei fireştile eforturi profesionale — toţi dansatorii situîndu-se în „elita" cetăţii universitare de pe Someş — şi, în plus, eforturile pe care le presupune integrarea într-un ansamblu cu tradiţia şi palmaresul „Mărţişorului". Aceasta fără nici o altă satisfacţie în afara aplauzelor care au dat certificat de autenticitate măiestriei artistice a studenţilor-dansatori.

— Nici o satisfacţie nu o poate egala pe aceea oferită de dansul în faţa unor spectatori exigenţi bun cunoscători, cum sînt ţăranii — îmi mărturisea **Gheorghe Muşan**, originar din Sălişte, actualmente student în anul III al Institutului pedagogic clujean. De altfel, în discuţiile prieteneşti pe care le purtăm întotdeauna cu localnicii înainte şi după spectacole, am desprins marea lor simpatie pentru noi, solii artei studenţeşti. am primit numeroase sugestii pentru îmbunătăţirea programelor noastre. am schimbat impresii despre cele mai diverse domenii de activitate.

— Într-adevăr, de cîte ori ne prezentăm în faţa muncitorilor sau ţăranilor mă simt ca în faţa unui examen dificil — îmi spunea şi Elena Săiceanu. Din fiece spectacol, din fiecare întîlnire avem însă ceva de învăţat şi credeţi-mă, aceşti cunoscători excelenţi ai folclorului, care sînt ţăranii, ne dau întotdeauna sfaturi foarte competente.

Iată, deci, numai cîteva din argumentele care pledează pentru rodnicia prelungitului nonstop al „Mărţişorului" clujean, care justifică eforturile studenţilor din acest ansamblu. De altfel, aşa cum ne confirma **Laurenţiu Hodorog**, directorul Casei de cultură a studenţilor, prezenţa ansamblului „Mărţişorul" pe şantierele naţionale ale tineretului — la Lotru, la Tarniţa, la Mărişel — în mijlocul muncitorilor şi ţăranilor nu este decît una dintre acţiunile întreprinse la Cluj pentru adîncirea legăturilor şi prieteniei dintre studenţi şi cei care lucrează în industrie, agricultură, în alte domenii de activitate. Acţiuni care — ne relata acelaşi interlocutor — au dobîndit o amploare şi diversitate deosebite în această perioadă, fiind înscrise — ca şi turneele „Mărţişorului" — pe agenda pregătirilor pe care tineretul clujean le face în întîmpinarea semicentenarului U.T.C.

OVIDIU PĂUN

Turda

Tineri în dialogul PRODUCŢIE-CERCETARE

Pe peretele din faţa noastră, e aşezată la loc de cinste o ramă frumoasă în care străluceşte Ordinul Muncii clasa I, acordat *Staţiunii experimentale agricole Turda* pentru producţia de grîu cea mai bună din ţară, obţinută în anul 1971 — 5 392 kilograme la hectar. Asociem tot timpul această imagine cu cele spuse de tinerii cercetători şi tehnicieni, care şi-au sacrificat dimineaţa zilei de odihnă pentru a ne arăta locul lor de muncă, pentru a ne aduce la cunoştinţă cîteva din preocupările lor actuale.

„Principalele direcţii ale activităţii noastre le reprezintă *crearea de noi soiuri şi linii de mare productivitate şi livrarea către unităţile de producţie a unor cantităţi cît mai mari de seminţe superioare* — ne relata ing. *Ion Timpeanu*, cercetător principal. Avem permanent în vedere efectul practic al cercetărilor noastre teoretice. Legătura strînsă pe care o ţinem cu fermele de stat şi cooperativele agricole de producţie din raza noastră de activitate se traduce astfel într-un dublu avantaj : unităţile obţin recolte mai mari (rezultatele anului trecut sînt dovezi grăitoare) iar noi verificăm în practică concluziile studiilor noastre".

Fiecare din cei 27 de cercetători ai staţiunii au un program încărcat, dată fiind şi complexitatea problemelor ridicate de marea producţie agricolă şi care trebuie rezolvate cu o cît mai mare operativitate şi eficienţă. Tînăra cercetătoare stagiară *Pompilia Ardelean*, de pildă, care lucrează în domeniul ameliorării porumbului, nu ştie cu care din subiectele de cercetare să înceapă, toate fiind la fel de importante. „Pe lîngă continuarea unor studii începute în anii anteriori şi care necesită mai mulţi ani pentru elaborare şi concluzionare, abordăm şi teme mai noi, care în întreaga lume ştiinţifică se află încă în faza de debut. *Crearea unor hibrizi de porumb opac cu boabe bogate în amino-acizi*, de pildă, este o asemenea temă nouă. Mă preocupă, ne preocupă mai bine zis, (pentru că în cadrul laboratorului nostru de ameliorarea plantelor, ca şi în celelalte laboratoare de altfel, spiritul de echipă este deosebit de puternic) şi problemele legate de obţinerea unor linii rezistente la boli (un compartiment destul de dificil, deoarece s-a lucrat foarte puţin pînă acum), a analogilor restauratori şi androsterili necesari în realizarea noilor linii de hibrizi. În aceste zile ne vom deplasa la sera de la Luduş, unde realizăm o perioadă de vegetaţie în plus, pentru efectuarea polenizării". Şi alţi tineri cercetători ne-au vorbit pe larg despre multiplele lor preocupări actuale. Pe *Marin Ardelean* şi *Constantin Nagy* îi menţionăm aparte pentru faptul că recent au susţinut cu brio examenele de admitere la doctorat, în cadrul Institutului agronomic din Cluj, cu subiecte foarte utile pentru teoria şi practica agricolă.

Munca inginerilor cercetători nu poate fi concepută fără aportul tehnicienilor şi laboranţilor care, pe cîmpul experimental sau în laborator, înfăptuiesc lucrările de organizare, urmărire, prelucrare a datelor experienţelor. „Sîntem 22 de utecişti la sectorul de cercetare — ne spunea tehnicianul *Dumitru Burciu*, de la laboratorul de protecţia plantelor. 22 de pasionaţi, căci pentru a fi bun aici trebuie să munceşti cu pasiune, cu mare conştiinciozitate. Vara lucrăm în cîmpurile experimentale, iarna în laboratoare, la analiza probelor, la prelucrarea datelor statistice, pregătirea aparatelor, substanţelor şi a celorlalte materiale necesare în noul an de cercetare. O activitate continuă, ce trebuie împletită cu preocuparea pentru îmbogăţirea cunoştinţelor profesionale. De altfel în cadrul staţiunii s-au organizat două cursuri de perfecţionare : unul de statistică, pentru cercetători, şi unul de tehnică experimentală pentru ceilalţi lucrători".

Inginerul *Ion Căpuşan*, şeful sectorului mecanic, şi el utecist, ne-a vorbit despre eforturile depuse de tinerii din sectorul de producţie pentru pregătirea campaniei agricole de primăvară, despre acţiunile întreprinse de organizaţia U.T.C. pentru perfecţionarea pregătirii politico-ideologice, pentru petrecerea timpului liber, pentru ceea ce numea dînsul „tot ce e legat de formarea armonioasă a fiecăruia ca *cercetător* şi ca *om*".

OCTAVIAN MILEA

de peste hotare

A II-a Conferință națională a tinerilor muncitori din Anglia

La Sheffield, a avut loc cea de-a II-a Conferință națională a tinerilor muncitori din Marea Britanie, la care au luat parte peste 350 de delegați din întreaga țară. În Declarația adoptată la conferință se adresează un apel tuturor tinerilor din Marea Britanie pentru a desfășura o masivă campanie de protest împotriva șomajului. Conferința a hotărît organizarea unor demonstrații în diverse localități din țară, precum și a unei manifestații naționale, la Londra, în toamna acestui an.

Întrunirea Biroului Internaționalei Socialiste

La Londra a avut loc întrunirea Biroului Internaționalei Socialiste, la care au luat parte reprezentanți a zece partide laburiste, socialiste și social-democrate din Anglia, R.F.G., Belgia, Danemarca, Finlanda, Suedia, Italia, Austria și Israel. Într-o conferință de presă, secretarul general al Internaționalei Socialiste, Hans Janitschek, a informat că o nouă întrunire extraordinară a Biroului se va ține la 7 aprilie la Amsterdam. Cu acest prilej, va fi analizat și proiectul privind securitatea europeană, întocmit de președintele Grupului de studiu pentru securitatea europeană, Lucien Bardon (Belgia). Hans Janitschek a declarat că Internaționala Socialistă se pronunță categoric pentru o conferință asupra securității europene.

Viitorul Congres al Internaționalei va avea loc între 26 și 29 iunie la Viena.

R. D. VIETNAM. — Tînăra Nguyen Thi Thu Ha care a dovedit un curaj impresionant în nenumărate ocazii, făcînd inofensive bombe cu explozii întîrziate lansate de avioanele dușmane

Colaborare tehnico-științifică româno-chineză

Delegația română condusă de Gheorghe Pacoste, adjunct al ministrului minelor, petrolului și geologiei, șeful grupului român în Comisia de colaborare tehnico-științifică româno-chineză, a sosit la Pekin pentru a participa la lucrările celei de-a 14-a sesiuni a Comisiei. La aeroport, membrii delegației au fost întîmpinați de Si Ciu-cian, adjunct al ministrului industriei chimice și combustibilului, șeful grupului chinez în cadrul Comisiei, și alte persoane oficiale chineze.

Si Ciu-cian a oferit în cinstea delegației o recepție la care a participat și ambasadorul român la Pekin, Nicolae Gavrilescu. Au fost prezenți, de asemenea, Fan I., ministrul pentru relațiile economice cu străinătatea, și alte persoane oficiale chineze.

Si Ciu-cian și Gheorghe Pacoste au rostit toasturi în care au relevat dezvoltarea continuă a prieteniei dintre popoarele român și chinez și intensificarea colaborării tehnico-științifice dintre cele două țări.

Houari Boumediene a primit un grup de ziariști români

Președintele Consiliului Revoluției al Algeriei, Houari Boumediene, a primit la Palatul prezidențial grupul de ziariști români, condus de Virgil Dănciulescu, secretar general de redacție al ziarului „Scînteia".

Grupul de ziariști români se află în Algeria în legătură cu apropiata vizită pe care o va întreprinde delegația de partid și de stat a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat.

Cu acest prilej, președintele Republicii Algeriene Democratice și Populare a acordat trimisului special al ziarului „Scînteia" un interviu.

Șeful statului algerian a avut apoi o convorbire cu ziariștii români, care s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate.

NOI CIOCNIRI ÎNTRE STUDENȚI ȘI POLIȚIE LA MADRID

În centrul universitar din capitala spaniolă s-au produs, luni, noi ciocniri între studenți și poliție. La o serie de facultăți, numeroase cadre didactice au întrerupt cursurile în semn de protest față de amestecul forțelor polițienești. În același timp, studenții de la facultatea de medicină continuă greva generală în sprijinul revendicărilor lor privind un învățămînt superior modern, progresist.

Declarația M. A. E. al R. D. Vietnam privind atacurile aeriene ale aviației S. U. A.

Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a dat publicității o declarație în care se arată că, între 1 și 6 martie, aviația S.U.A. a continuat să desfășoare atacuri aeriene împotriva a numeroase zone populate de pe teritoriul R.D. Vietnam. În declarație, relatează agenția V.N.A., se subliniază că aceste acte agresive constituie încălcări brutale ale suveranității și securității R.D. Vietnam.

După cum informează agenția V.N.A., forțele armate populare din provincia Nghe An din R.D. Vietnam au doborît două avioane militare americane care efectuau raiduri de bombardament împotriva unor zone populate din această provincie. Astfel, numărul total al avioanelor S.U.A. doborîte în R. D. Vietnam pînă în momentul de față se ridică la 3 445.

Ședința Comitetului pentru dezarmare

Comitetul pentru dezarmare de la Geneva a ținut marți o nouă ședință în cadrul căreia au luat cuvîntul reprezentanții Japoniei și Italiei.

Șeful delegației japoneze, ambasadorul Masahiro Nisibori, s-a referit la problemele dezarmării nucleare, pronunțîndu-se pentru prioritatea discutării lor în cadrul tratativelor din comitet, la interzicerea armelor chimice, precum și la măsurile regionale de dezarmare, arătînd că Japonia este gata să coopereze la examinarea unor atari măsuri în Asia.

Reprezentantul Italiei, ambasadorul Roberto Caracciolo, a abordat problema creării condițiilor pentru participarea tuturor puterilor nucleare la tratative, a interzicerii armelor chimice, încetării experiențelor nucleare subterane, elaborării unei concepții globale asupra chestiunilor dezarmării, în cadrul unui program organic de dezarmare. Delegatul italian a propus crearea unui grup de lucru însărcinat cu examinarea principalelor aspecte ale dezarmării generale și formularea unor principii de bază, care să permită angajarea unei discuții asupra dezarmării generale și totale.

Kurt Waldheim vizitează Namibia

Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, Kurt Waldheim, întreprinde o vizită de informare, de 48 de ore, în Namibia.

El face o anchetă personală — informează agenția France Presse — în acest teritoriu, care recent chiar a cunoscut ample acțiuni ale populației de culoare împotriva regimului de la Pretoria.

Înainte de a părăsi orașul Capetown — anunță agenția France Presse — Kurt Waldheim a avut, în cursul dimineții, o a doua întrevedere cu primul ministru sud-african, John Vorster.

Propunere libaneză

● LIBANUL a propus reactivarea Comisiei mixte de armistițiu israelo-libaneză, relatează din Beirut corespondentul agenției France Presse. Propunerea a fost formulată în cadrul întrevederilor care au avut loc între oficialitățile libaneze și ambasadorii celor cinci state membre permanente ale Consiliului de Securitate, primiți succesiv la Ministerul Afacerilor Externe al Libanului.

Cu acest prilej, Libanul a menționat că e necesar să se evite orice nouă ciocnire între forțele libaneze și israeliene și că armata libaneză controlează situația în regiunile de graniță din sudul țării.

Comisia mixtă de armistițiu este însărcinată cu examinarea plîngerilor părților privind situația de la frontiera libano-israeliană. Agenția menționează că și Israelul a cerut recent reactivarea acestei comisii de armistițiu. Creată în 1949 ea fusese considerată caducă după războiul din iunie 1967.

Femeile și... veto-ul profesorilor

Ultimul „Hexagon", emisiune lunară a televiziunii, a fost dedicată condiției femeii în societatea franceză. Un reporter întreabă o tînără fată :

— Ce gîndiți ca femeie ?

— Pentru ce „ca femeie" ? Întrebarea dumneavoastră e stupidă — răspunde tînăra fată. Dumneavoastră vă adresați unui cetățean, pur și simplu.

Astfel, în cîteva cuvinte era repusă în discuție o temă mult disputată în Franța : egalitatea femeii cu bărbatul.

„Femeia e mai necunoscută decît Soldatul Necunoscut !" — scandau anul trecut în fața flăcării de la Arcul de Triumf parizienele participante la o demonstrație pentru drepturile lor. Bineînțeles, că situația nu e nouă și vechile tradiții și prejudecăți și-au spus cuvîntul, contribuind la atitudinea pe care societatea capitalistă de astăzi o are față de femei.

După Platon, funcția naturală a femeii e să toarcă ; dar cînd industria țesăturilor s-a mecanizat, meseria aceasta a trecut în mîinile bărbaților. Femeia inventează atunci dantela, dar bărbații sînt neliniștiți văzîndu-le că își cîștigă viața într-un fel „lesnicios și fără oboseală". Cine va face treburile grele ? O hotărîre a Parlamentului din Toulouse încearcă să interzică în 1740 producția de dantele întrucît aceasta sustrage „prea mult femeia de la treburile casei". Burghezii din Velay și din l'Aquitaine nu mai găseau servitoare...

Mai tîrziu, tipografii își apărau cu ardoare meseria, interzicînd accesul femeilor. Avocații nu au nimic împotrivă ca femeile să-și ia examenele, dar sînt contra exercitării profesiei din pricina „oboselii baroului" ; medicii și chirurgii consideră că profesia lor lovește pudoarea naturală a femeii, ceea ce nu e cazul pentru infirmiere...

Chiar și în timpul revoluției franceze însuși Robespierre interzice femeilor orice activitate politică insistînd asupra „organizării lor naturale", care le face „inapte pentru funcțiile nobile ale politicii". Pentru Proudhon, virulent anti-feminist, nu poate fi decît menagera sau curtezana.

Au trecut de atunci aproape două secole. S-a schimbat, oare, între timp situația femeii ?

În urmă cu 23 de ani o intelectuală din înalta burghezie franceză, Simone de Bouvoire, publica o carte intitulată „Al doilea sex". Tradusă în peste 20 de limbi, cunoscînd tiraje de milioane de exemplare, această carte a devenit — cum malițios spunea un reporter — „Cartea de căpătîi a tuturor doamnelor de Bovary ale secolului nostru". Dar în toți acești ani autoarea a rămas departe de larma stîrnită. Și, iată că după 23 de ani, în noiembrie anul trecut, s-a hotărît să iasă în stradă participînd la marșul internațional al femeilor desfășurat la Paris. De ce ? Pentru că în cei peste 20 de ani care au trecut situația femeii în Franța nu s-a schimbat — declară recent Simone de Bouvoire în revista LE NOUVEL OBSERVATEUR — „...în lumea muncii nu au obținut avantaje serioase. Ele sînt acceptate de regulă în situații de mică importanță. Sînt secretare și nu șefe de întreprindere, cel mai adesea infirmiere și nu doctorițe. Carierele cele mai interesante le sînt practic interzise, iar avansarea lor e barată în interiorul profesiei".

Într-adevăr, statistici recente confirmă : femeile reprezintă 29 la sută din numărul muncitorilor, 11 la sută din cel al tehnicienilor și doar 3,5 la sută din totalul inginerilor, 20 la sută din numărul avocaților, 12 la sută din cel al doctorilor. În administrația de stat situația femeilor e pur și simplu ridicolă : doar... 31 de femei notari față de cele 6 400 posturi ocupate de bărbați.

Franța a făcut din articolul 119 — care precizează „pentru aceeași muncă, egalitatea remunerației între bărbat și femeie" — o condiție pentru semnătura sa pe Tratatul de la Roma, prin care se crea statutul Pieții Comune. Dar, în ultimii 10 ani, în timp ce alte state membre au făcut eforturi în acest domeniu, Franța, care era în avans, a regresat. Munca bărbaților e considerată în Franța cu 33,6 la sută superioară muncii femeilor.

Aceasta e diferența medie dintre salariul bărbaților și cel al femeilor la toate categoriile. Pentru cadrele superioare salariul feminin nu reprezintă decît 63 la sută din salariul masculin ; pentru muncitoare este 55 la sută față de cîștigul bărbaților, iar pentru funcționare de 31 la sută.

În ciuda legilor foarte precise care denunță orice discriminare — constituția garantează egalitatea totală între bărbat și femeie — muncitoarele cu calificare egală găsesc foarte greu un post. Statisticile șomajului au evidențiat că din 75 DE SOMERI TINERI, 50 SÎNT FETE.

Ce li se reproșează femeilor ?

1. LIPSA DE CALIFICARE. Din 7 milioane de muncitoare, 3 milioane cîștigă mai puțin de 600 franci pe lună. Ele nu au soluții ? Reciclarea. Dar o unică experiență întreprinsă la Strasbourg e elocventă : un anunț pentru începerea unui curs de 7 luni a fost urmat de sute de cereri. Locuri nu erau decît... 15 ! Mari școli care pregătesc o bună parte din elita conducătoare, nu admit tinere fete decît cu dificultate. Cu toate că ele se numesc mixte : Politehnica e mixtă începînd de anul trecut (dar nici o fată nu a intrat), Școala centrală e mixtă din 1919 (dar în medie o singură absolventă pe promoție), Școala națională administrativă de la crearea sa (doar 4—5 fete admise în fiecare an).

În numeroase publicații oficiale se dezvoltă ideea profesiilor feminine și celor masculine. Școala medie e în cele din urmă cea care hotărăște viitorul profesional. Dar învățămîntul nu corespunde dezvoltării științei și tehnicii, așa cum se subliniază frecvent în presa franceză. Și astfel 3 fete din 4 intră în viață profesională fără o veritabilă pregătire. „Pentru ce — se întreabă ziarul LE MONDE — muncitoarele, care reprezintă 35 la sută din populația activă, nu constituie decît 20 la sută din efectivul de stagiari la toate categoriile centrelor de pregătire profesională ? Pentru că a stabili un drept nu e suficient, trebuie create căi de acces la acest drept.

2. ABSENTEISMUL datorită concediilor de maternitate, constituției mai slabe a femeii, îmbolnăvirilor frecvente. În emisiunea televiziunii, amintită la începutul acestor rînduri, femeile întrebau : „Să considerăm maternitatea ca o obligație națională, cum e recrutarea în armată ?" În 16 departamente franceze nu există nici o creșă, iar în alte 17 ființează cîte una. În Alpii Maritimi pentru 750 000 de locuitori nu există decît 500 de locuri în creșe. La sfîrșitul anului trecut a apărut într-un cotidian un titlu semnificativ : „3 000 de copii victime ale unor accidente mortale în 1971 : de cele mai multe ori pentru că mamele muncesc".

Un alt aspect al problemei, poate cel mai important, e de natură economică, întrucît puterea de cumpărare a familiilor numeroase nu a încetat să se degradeze în ultimii 20 de ani. Un studiu asupra muncitorilor regiunii pariziene arată că nivelul de viață al unei familii cu 4 copii nu atinge în medie decît 75 la sută din standardul unei familii fără copii. Femeile suportă în mod nemijlocit și dureros consecințele acestei situații, fie acceptînd o muncă prost plătită, fie zbătîndu-se acasă cu fel de fel de dificultăți cotidiene și renunță definitiv, din lipsă de bani și de timp, la orice aspirații de ordin profesional sau cultural.

Iată de ce revista economică ENTREPRISE își încheie o amplă anchetă, recunoscînd că „Societatea franceză e creată de bărbați, pentru bărbați și nu manifestă nici o preocupare pentru facilitatea profesionalizării și promovării femeilor". Concluzia e doar în parte adevărată. Ea trebuie completată cu observația, profund realistă, că nu bărbații dictează situația de inferioritate a femeii, ci orînduirea capitalistă care, avînd drept lege de bază obținerea unui profit maxim, menține femeia la periferia vieții economice, politice și sociale. Acesta e motivul pentru care la marile demonstrații populare din Paris femeile participă în primele rînduri luptînd pentru egalitate în drepturi cu bărbații, pentru reducerea vîrstei de pensionare, pentru emanciparea lor reală pe plan profesional, politic și social. Femeia franceză își reafirmă, astfel, vocația sa de luptătoare, ilustrată în istorie de figura legendară a Ioanei d'Arc.

VIORICA DIACONESCU

Paris, martie 1972

● Pornind de la o anchetă la televiziunea franceză ● „Femeia este mai necunoscută decît Soldatul Necunoscut" ● Situația tinerelor muncitoare

REPERE AFRICANE

Preocupări sudaneze

Cu peste 2,5 milioane kilometri pătrați și peste 15 milioane locuitori, Sudanul, cel mai întins stat african, este așezat pe cursul superior și mediu al Nilului, învecinîndu-se cu Egiptul și Libia în nord, cu Ciadul și Republica Africa Centrală în vest, cu Republica Zair, Uganda și Kenya în sud și cu Etiopia și Marea Roșie la est. Un teritoriu vast, predominant deșertic și semideșertic, cu o climă preponderent tropicală, relativ slab populat (6 locuitori pe km pătrat) și sărac în resurse — acesta ar fi în linii mari Sudanul. Specificul sudanez este dat însă de alte elemente. Printre acestea se numără și problema etnică, populația fiind formată (în proporție de două treimi) din arabi și nubieni, locuind cele șase provincii nordice și centrale, și triburile africane din provinciile sudice Bahr-el Ghazal, Ecuatoria și Nilul superior. După cum se știe, în urma negocierilor de la Addis Abeba dintre reprezentanții guvernului și cei ai populației din provinciile sudice, zilele trecute s-a semnat un acord care reglementează relațiile dintre cele două comunități etnice, acord menit să asigure unitatea internă și cadrul de conlucrare necesar realizării programului de dezvoltare a țării.

Sudanul a moștenit de la regimul colonial o pronunțată stare de înapoiere economică și socială : o economie „eminamente agricolă", bazată pe cîteva culturi și pe creșterea vitelor, lipsită de suportul industrial, și o populație în proporție de peste 80 la sută rurală, cu o pondere mare de tribalism și nomadism. Firește că depășirea unei astfel de situații, schimbările structurale pe care le implică, necesită timp și eforturi susținute și de lungă durată. Stadiul atins în prezent poate fi rezumat în cîteva cifre semnificative. În agricultură, principalul produs este bumbacul, care se bucură de condiții prielnice în roditoarea vale a Nilului, îndeosebi în triunghiul agricol de la Gezira. Deosebit de apreciat la export este bumbacul cu fibra lungă. Sudanul asigurînd 30 la sută din producția mondială a acestui sortiment. Al doilea produs important este guma arabică, o veritabilă „specialitate a casei" dacă ne gîndim că 80—85 la sută din necesitățile mondiale sînt acoperite de Sudan. În proporții mai reduse se cultivă arahidele, susanul, sorgul și cerealele (grîu, porumb). Relativ bine dezvoltat, deși încă insuficient valorificat, este șeptelul alcătuit din 7 milioane bovine, 7,4 milioane oi, 6,2 milioane capre și 2,4 milioane cămile.

Printre bogățiile subsolului sînt de menționat resursele aurifere, cunoscute încă din antichitate. Producția anuală de aur a ajuns la 240 kg. Pe lîngă aur există și sînt exploatate și zăcăminte limitate de crom, mangan, fier și mică. În afara acestora se produce ciment și sare, aceasta din urmă într-o instalație de desalinizare a apei marine. S-au pus, de asemenea, bazele unei industrii ușoare și alimentare care vizează o valorificare mai intensă a materiilor prime agricole : două complexe textile, o fabrică de încălțăminte, cîte două fabrici de zahar și de conserve de fructe.

În prezent, economia sudaneză parcurge perioada planului cincinal de dezvoltare 1971—1975, în care este prevăzută o creștere anuală de 8,1 la sută a produsului național brut. Pentru dezvoltarea agriculturii, planul prevede acoperirea din producția internă a necesarului de produse agricole precum și crearea de disponibilități pentru export. Într-o perspectivă mai îndelungată este prevăzut un vast program de hidroameliorații — forarea a nu mai puțin de 6 000 de puțuri de mare capacitate și construirea a 20 de baraje pe afluenții Nilului — menit să ducă la creșterea substanțială a suprafețelor cultivate și la practicarea unei agriculturi intensive.

În ce privește industria, pînă în 1975 se are în vedere construirea a 20 de noi uzine numai în sectorul public și modernizarea celor existente, accentul căzînd pe ramura prelucrătoare ușoară și alimentară. Vor continua, de asemenea, lucrările de prospectare a noi resurse minieraliere. Toate acestea dau Sudanului imaginea unui stat intens preocupat de depășirea stadiului de subdezvoltare moștenit de la regimul colonial.

BAZIL ȘTEFAN

Nici un rezultat după negocierile anglo-malteze

● NOUA RUNDĂ de negocieri de la Londra, consacrată viitorului bazelor britanice din Malta, s-a încheiat luni seara, fără nici un rezultat.

Premierul maltez, Dom Mintoff, a declarat că dorește să aibă consultări cu membrii guvernului asupra noilor oferte britanice. În consecință, convorbirile au fost întrerupte, urmînd să fie reluate la o dată ulterioară.

25 000 DE PROFESORI COLUMBIENI SÎNT ÎN GREVĂ

Aproximativ 25 000 de profesori din instituțiile de învățămînt particulare din Columbia se află în grevă, revendicînd îmbunătățirea condițiilor de viață. După cum informează agenția U.P.I., profesorii din învățămîntul de stat columbian au participat luni la o grevă generală în semn de solidaritate cu colegii lor din școlile particulare.

● Luni s-a deschis la Bruxelles reuniunea miniștrilor de finanțe ai țărilor membre ale C.E.E., destinată relansării preconizatei uniuni economice și monetare vest-europene.

În cadrul primei ședințe de lucru, „Cei șase" — care, ulterior, s-au consultat și cu omologii lor din țările candidate — au abordat cu prioritate atît problema reducerii limitei de fluctuație a monedelor din țările comunitare, cît și pe cea a necesității unei intervenții concertate a băncilor centrale din țările respective pe piața schimburilor, pentru prevenirea variațiilor cursurilor dincolo de limita de schimb preconizată, respectiv 1,125 la sută.

Opoziția laburistă împotriva aderării la C.E.E.

● OPOZIȚIA LABURISTĂ a depus luni o moțiune de cenzură împotriva politicii guvernului conservator privind aderarea Angliei la Piața comună. Moțiunea a fost respinsă cu 317 voturi, contra 270.

Accident de cale ferată în Grecia

● UN ACCIDENT de cale ferată s-a produs, marți dimineața, în nordul Greciei, la circa 120 km sud de Salonic. În urma prăbușirii podului care lega malurile unui rîu, trei vagoane ale unui tren expres s-au prăbușit în apă. Bilanțul provizoriu al accidentului semnalează moartea unei persoane și rănirea altor 13.

„Dosarul Klaus Altmann"

● MINISTERUL bolivian al Afacerilor Externe a remis „Dosarul Klaus Altmann" autorităților judiciare, pentru a fi examinat în vederea aprobării sau respingerii cererii de extrădare prezentate de către Franța.

Ambasada franceză din capitala boliviană — relatează Agenția France Presse — a anunțat că se află în posesia a noi elemente menite să dovedească că Altmann este, în realitate, Klaus Barbie, fostul șef al Gestapoului din Lyon.

Aceste documente vor fi adăugate dosarului respectiv.

● FABRICA de explozive din orașul Calama, proprietate a corporației nord-americane „Dupont", va fi trecută sub controlul statului, a anunțat președintele Allende la o întrunire cu muncitorii acestei întreprinderi. Președintele a declarat că, în curînd, va fi adoptat un decret de naționalizare a fabricii — informează agenția Prensa Latina.

PE SCURT

ROMÂNIA LA SALONUL INTERNAȚIONAL AL AGRICULTURII DE LA PARIS

La „Porte de Versailles" din Paris s-a deschis cei de-al IX-lea Salon internațional al agriculturii. Pe o suprafață de aproximativ 90 000 metri pătrați sînt expuse tractoare, mașini și diverse utilaje agricole din 14 țări participante.

România expune numeroase tipuri de mașini agricole — pluguri, semănători, mașini de împrăștiat îngrășăminte chimice, discuitoare pentru viticultură etc. Între exponatele românești se află, de asemenea, un lot de opt tractoare agricole din gama „Universal" — produse ale Uzinei de tractoare din Brașov. De bune aprecieri din partea specialiștilor se bucură tipul de tractor U-550, care, prin performanțele și aspectul său, se adaptează cel mai bine exigențelor pieței franceze. Tractoarele românești sînt prezentate vizitatorilor și prin intermediul unui film realizat în colaborare cu Compania franceză de tractoare „Universal", care relevă calitățile lor tehnice și remarcă faptul că pe cîmpiile Franței lucrează un mare număr de tractoare românești, în condiții optime de exploatare.

Remaniere parțială a guvernului pakistanez

Președintele Republicii Islamice Pakistan, Zulfikar Ali Bhutto, a procedat, la 6 martie, la o remaniere parțială a guvernului său — informează agenția France Presse. Fostul ministru al informațiilor, Hafiz Pirzada, a fost numit ministru al coordonării între provincii, portofoliu deținut pînă în prezent de șeful statului. Pirzada cumulează, de asemenea, funcția de ministru al învățămîntului. În postul de ministru al informațiilor a fost numit fostul consilier prezidențial Maulana Kausar Niazi.

● PREȘEDINTELE Pakistanului, Zulfikar Ali Bhutto, a anunțat, într-un discurs radiodifuzat, că legea marțială va fi ridicată în țară la 14 august a.c. — relatează agențiile Reuter, France Presse și United Press International. Totodată, el a relevat că Adunarea Națională pakistaneză se va întruni la 14 aprilie pentru a lua în discuție o constituție provizorie a țării.

Legea marțială a fost introdusă în Pakistan de fostul șef al statului, Yahya Khan, la 25 martie 1969.

În S. U. A. au început alegerile preliminare

Ieri au început în S.U.A. alegerile preliminare din cadrul campaniei prezidențiale, startul fiind dat în statul New Hampshire. Aceste alegeri nu reprezintă o confruntare electorală între cele două partide, ci o competiție pentru cît mai multe voturi între pretendenții fiecărei formațiuni în parte la obținerea mandatului de candidat în alegerile prezidențiale ce vor avea loc la 7 noiembrie a.c.

Pentru republicani, preliminariile n-au decît valoare procedurală, întrucît conducerea partidului a anunțat că va încredința mandatul de candidat lui Richard Nixon. Pentru democrați, ele reprezintă însă etapa-test în vederea desemnării celui care va primi mandatul pentru competiția prezidențială.

În alegerile preliminare din New Hampshire au fost prezenți cei trei candidați republicani și numai 5 din cei 11 pretendenți democrați, printre care și principalii favoriți ai alegătorilor din acest stat : senatorii Edmund Muskie și Mc Govern, de la democrați, și Richard Nixon, de la republicani.

CONVORBIRI ÎNTRE ȘAHINȘAHUL IRANULUI ȘI CANCELARUL R. F. G.

Cancelarul Republicii Federale a Germaniei, Willy Brandt, aflat într-o vizită oficială în Iran, a avut, marți, o nouă rundă de convorbiri cu șahinșahul Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr. După o trecere în revistă a principalelor aspecte ale situației internaționale, au fost abordate problemele intensificării colaborării dintre cele două țări.

O atenție deosebită — a menționat Conrad Ahlers, purtătorul de cuvînt al guvernului vest-german — a fost acordată cooperării în domeniul petrolului. Ambele părți — a spus el — au căzut de acord asupra unei înțelegeri globale privind colaborarea dintre Iran și Republica Federală a Germaniei.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții.
Pentru străinătate, abonamente prin „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul Import-Export Presă — București — Calea Griviței nr. 64—66, P.O.B. — Box 2001". — Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"